Noc w Wenecyi

Autog. J. Kostkiewicz Lwów.

LWÓW

KUPLETY

z operetki:

„Noc w Wenecyi"

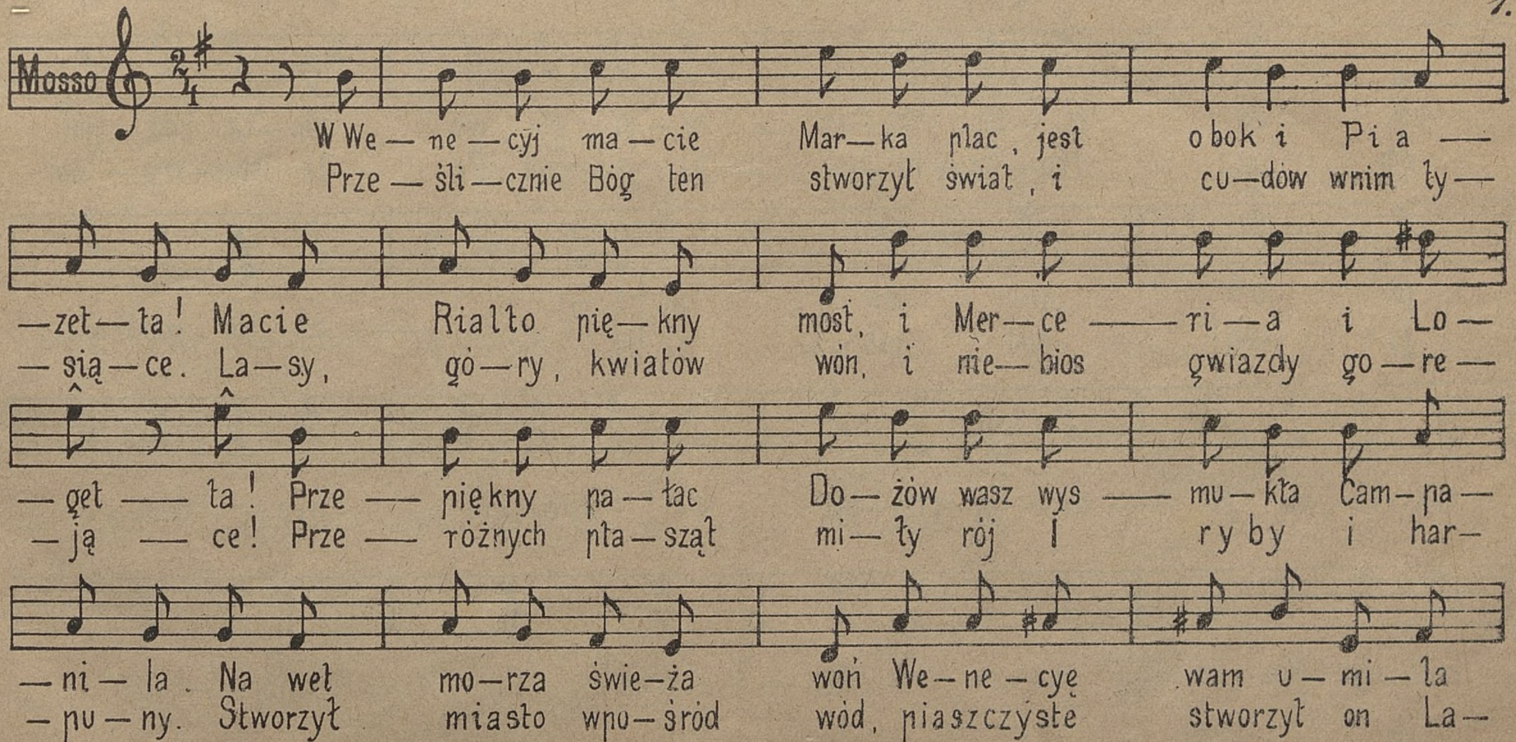
J. STRAUSSA

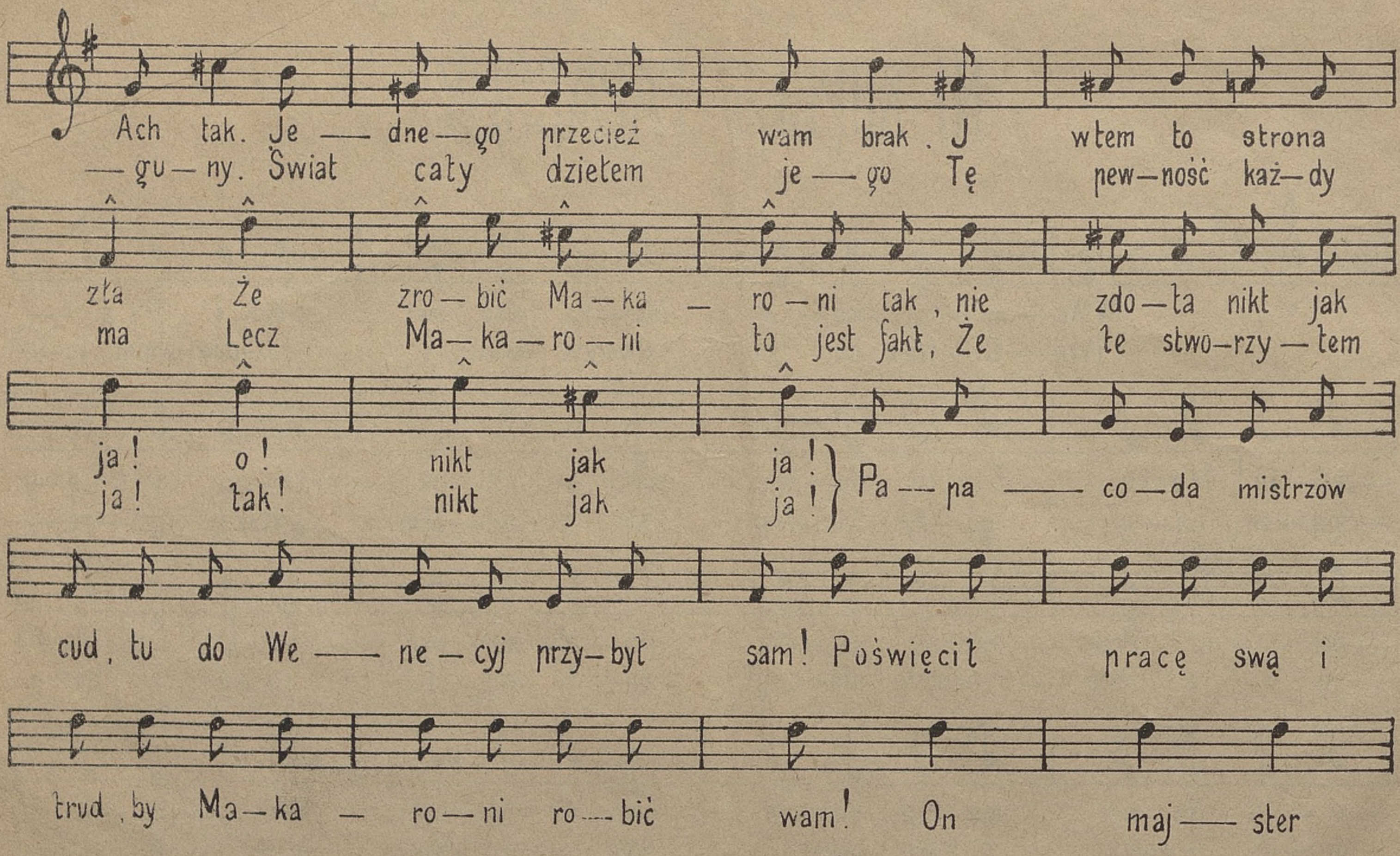
TŁUMACZENIE A. KICZMANA.

NAKŁADEM A. Komarnickiego.

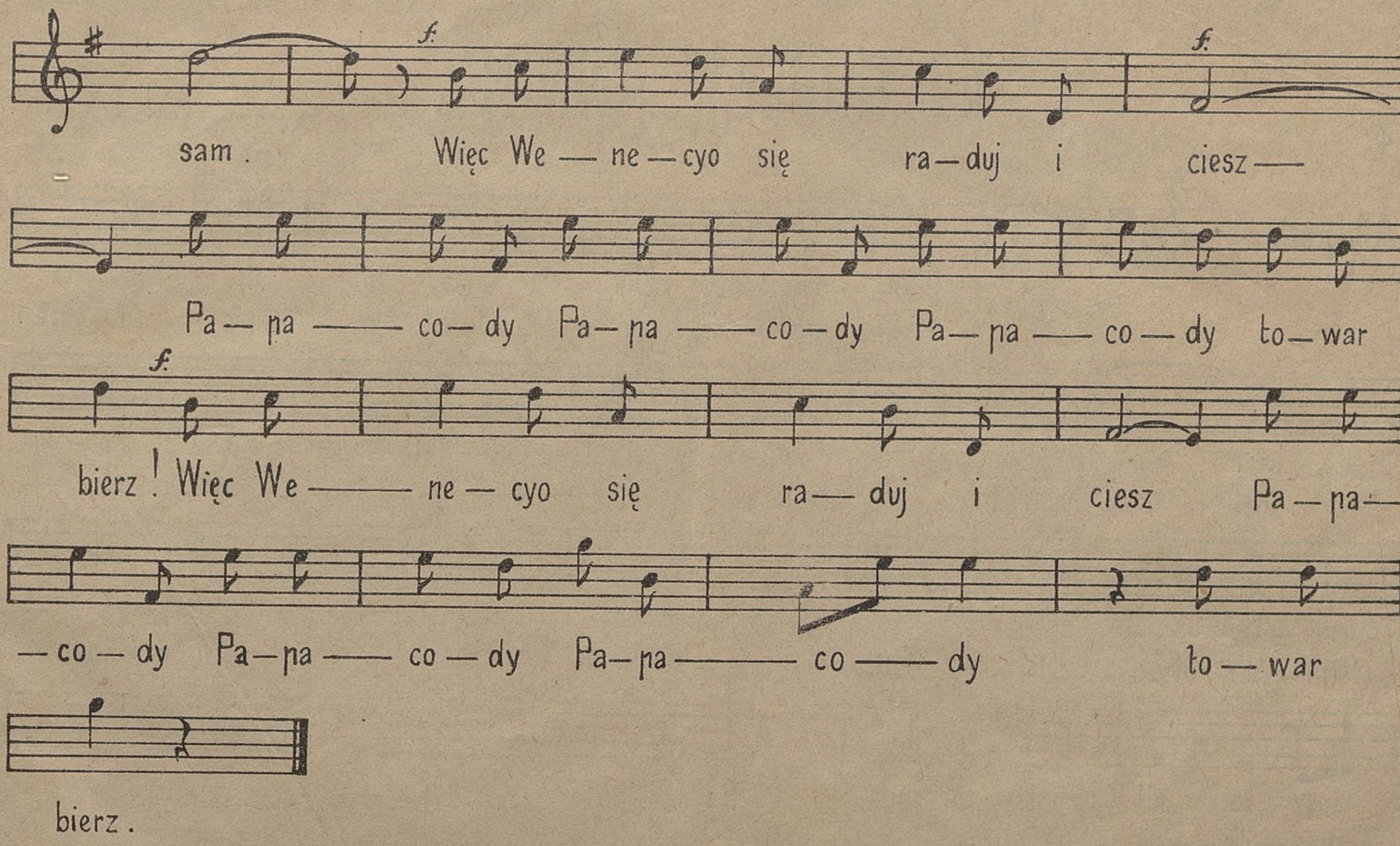
Aut. J. Kostkiewicz Lwów.

№1. KUPLET PAPACODY.

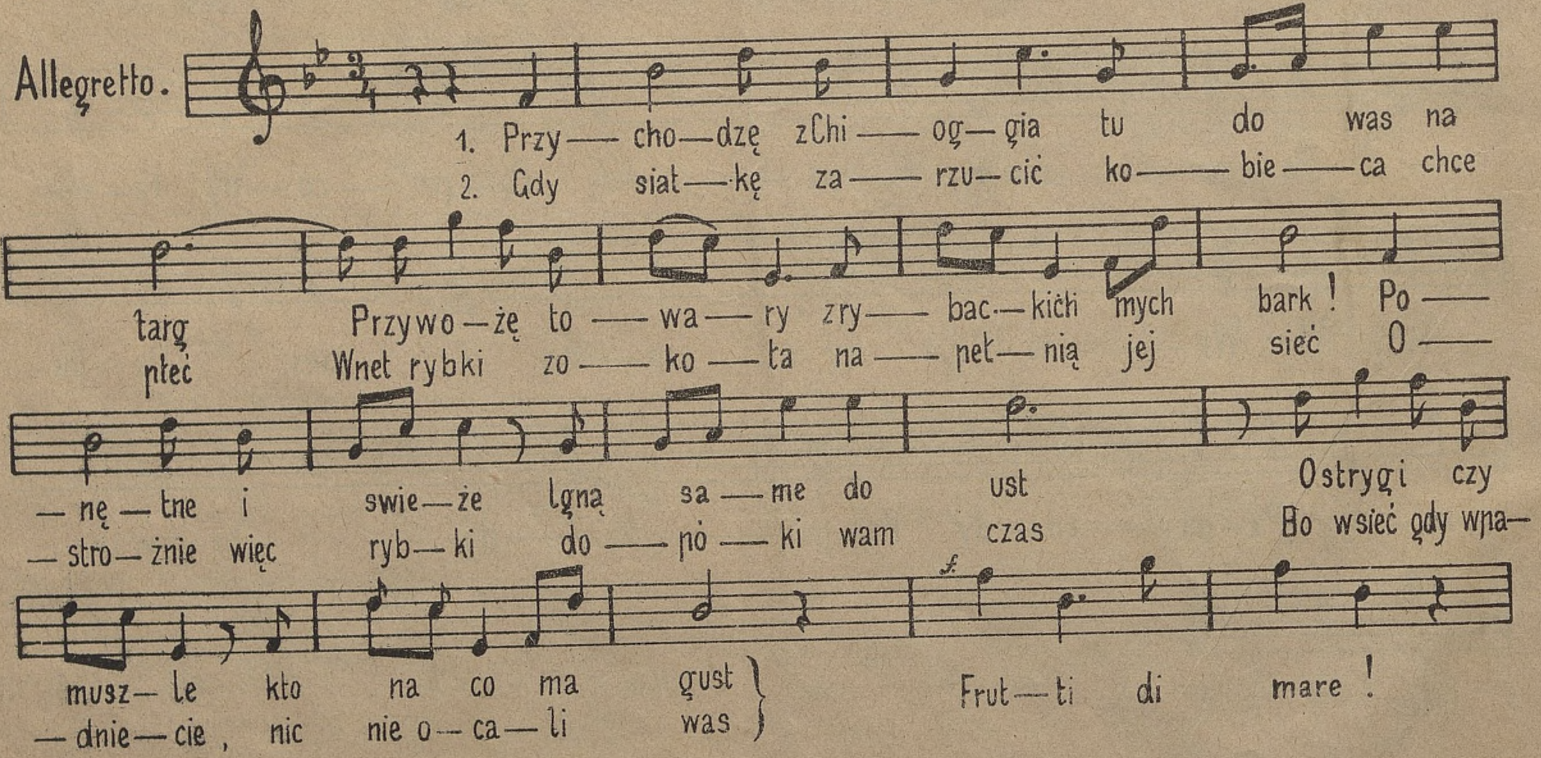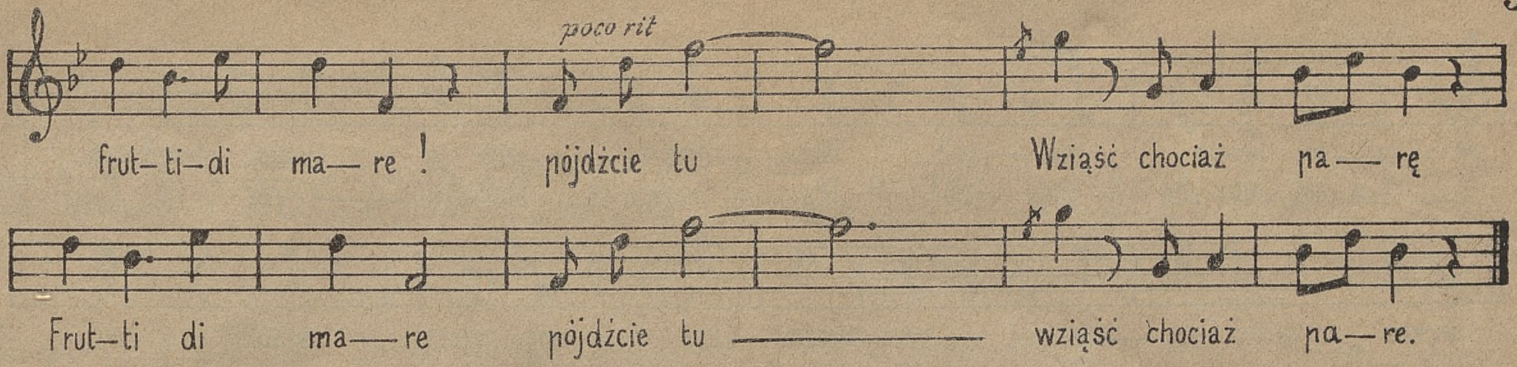

Ach tak. Je — dne — go przecież wam brak. J wtem to strona
— gu — ny. Świat cały dziełem je — go Tę pew — ność każ — dy
zła Że zro — bić Ma — ka — ro — ni tak, nie zdo — ła nikt jak
ma Lecz Ma — ka — ro — ni to jest fakt, Że te stwo — rzy — łem
ja! o! nikt jak ja!
ja! tak! nikt jak ja!
Pa — pa — co — da mistrzów
cud, tu do We — ne — cyj przy — był sam! Poświęcił pracę swą i
trud, by Ma — ka — ro — ni ro — bić wam! On maj — ster

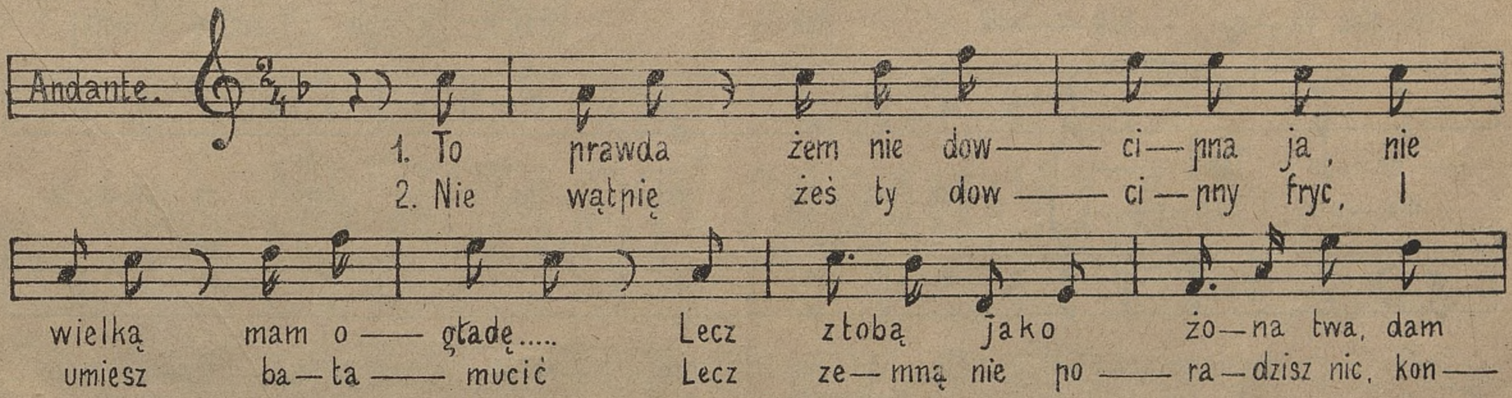

f.
f.
sam. Więc We — ne — cyo się ra — duj i ciesz —
Pa — pa —— co — dy Pa — pa —— co — dy Pa — pa —— co — dy to — war
f.
bierz! Więc We —— ne — cyo się ra — duj i ciesz Pa — pa —
— co — dy Pa — pa —— co — dy Pa — pa —— co —— dy to — war
bierz.

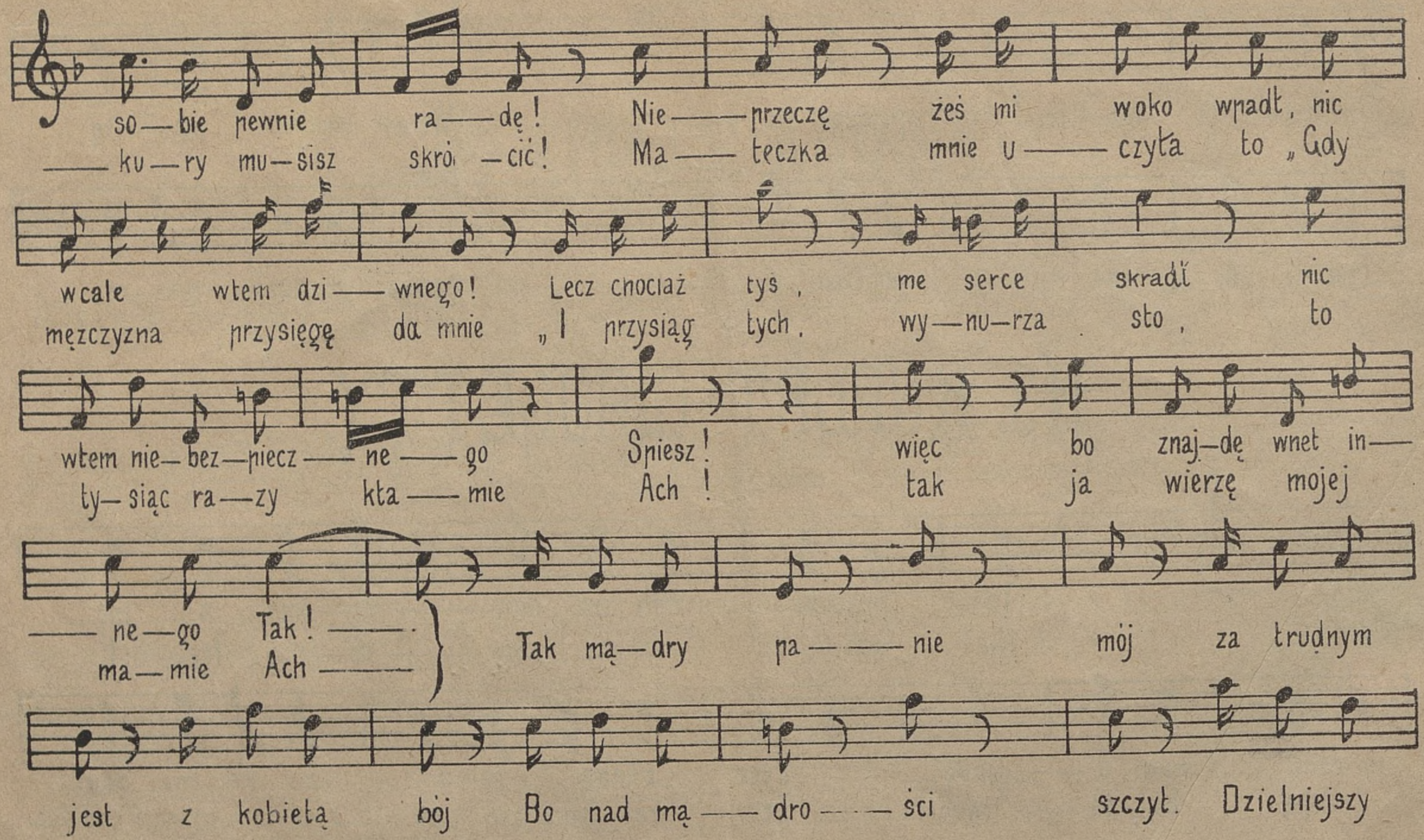
№2. KUPLET ANNINY.

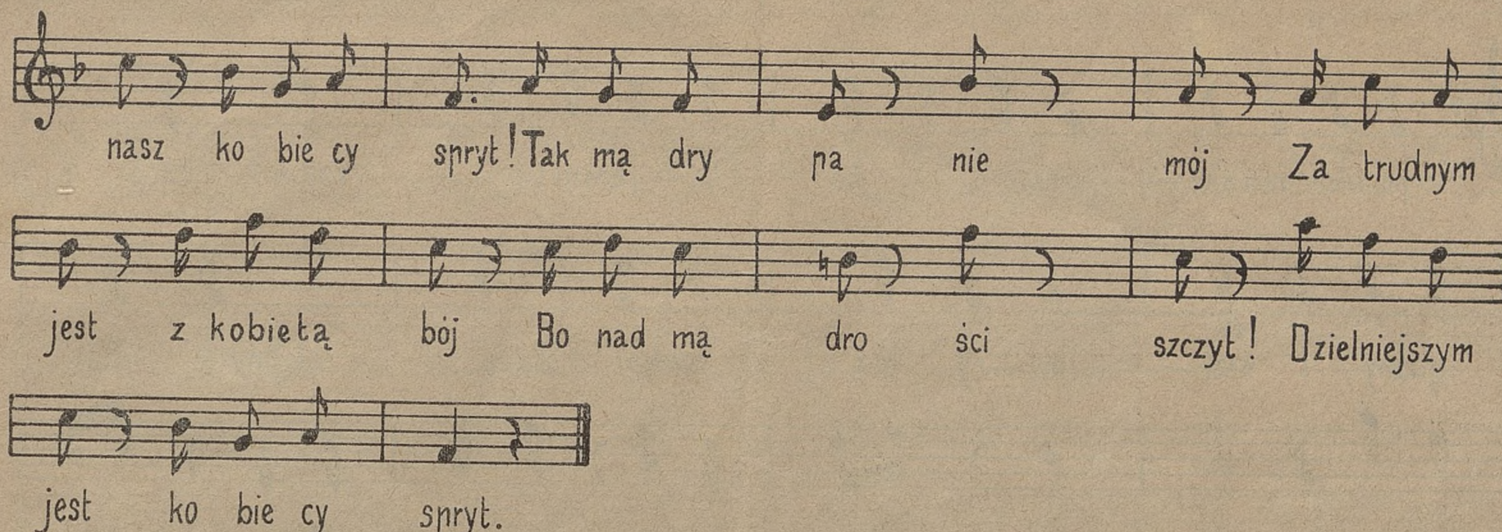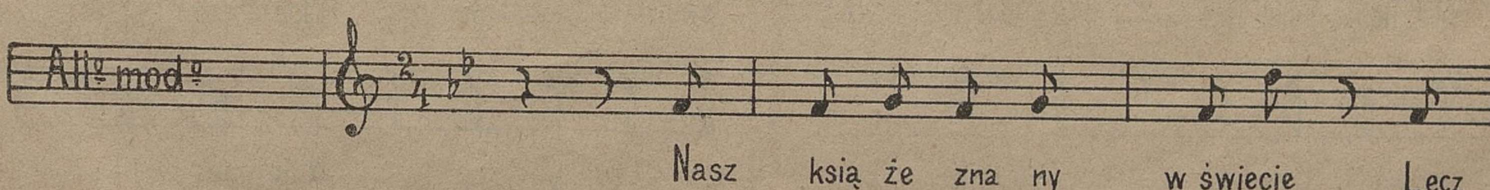

№3. KUPLET CIBOLETTY.

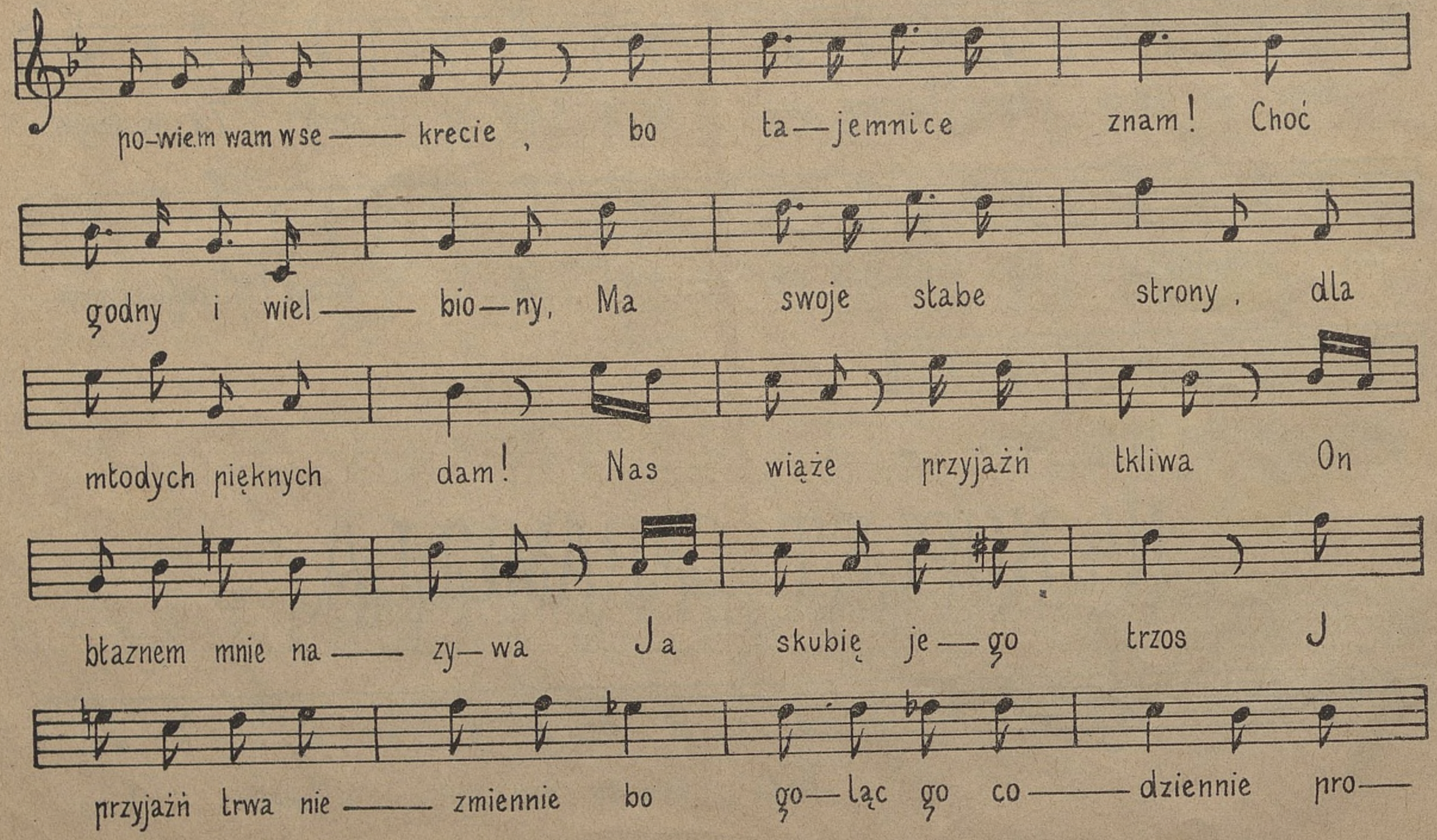

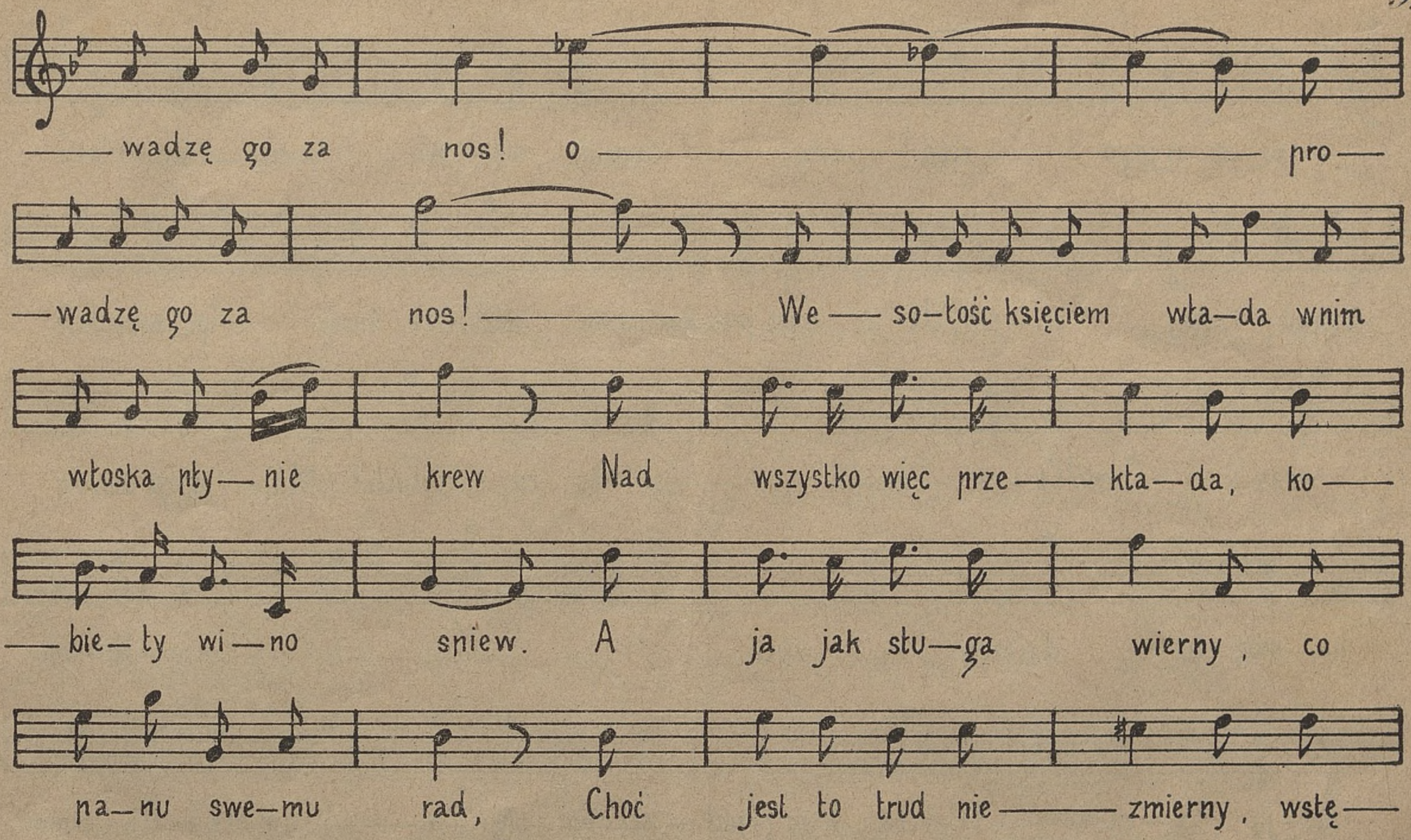

so — bie pewnie ra — dę! Nie — przeczę żeś mi woko wpadł, nic
— ku — ry mu — sisz skró — cić! Ma — teczka mnie u — czyła to „Gdy
wcale wtem dzi — wnego! Lecz chociaż tyś, me serce skradł nic
męzczyzna przysięgę da mnie „I przysiąg tych, wy — nu — rza sto, to
wtem nie — bez — piecz — ne — go Śpiesz! więc bo znaj — dę wnet in —
ty — siąc ra — zy kła — mie Ach! tak ja wierzę mojej
— ne — go Tak! —
ma — mie Ach —
Tak mą — dry pa — nie mój za trudnym
jest z kobietą bój Bo nad mą — dro — ści szczyt. Dzielniejszy

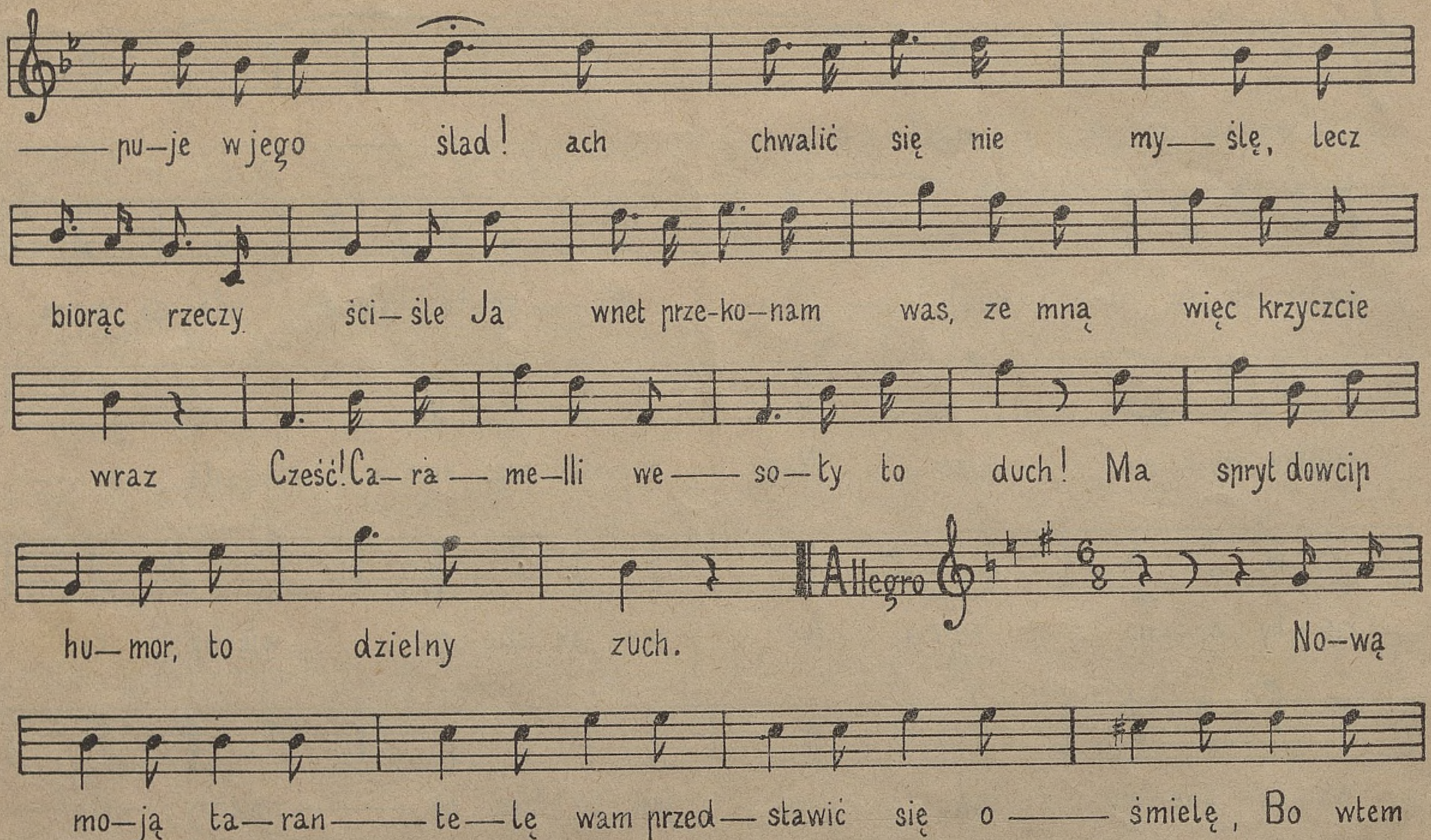

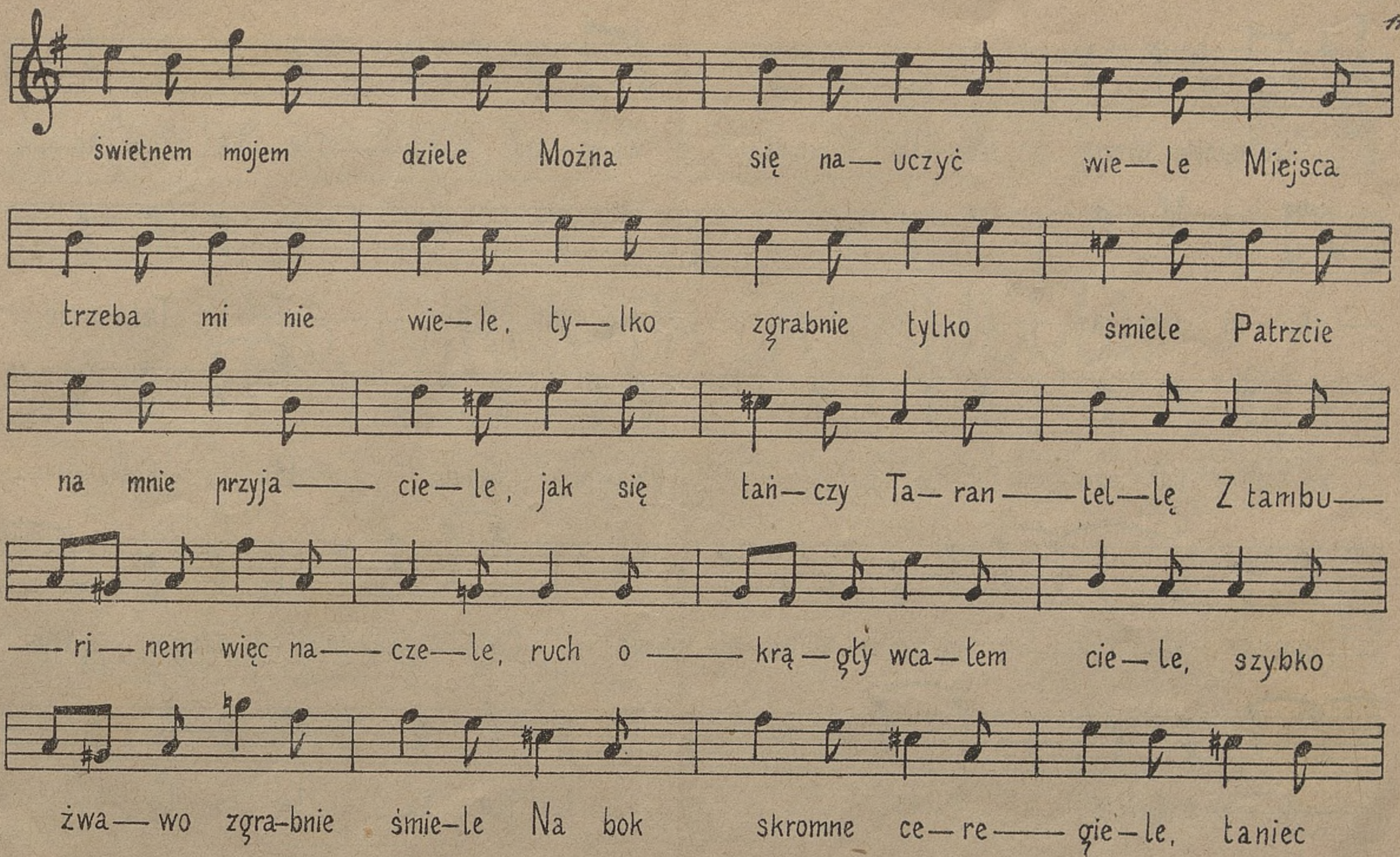
№ 4. KUPLET CARAMELLA.

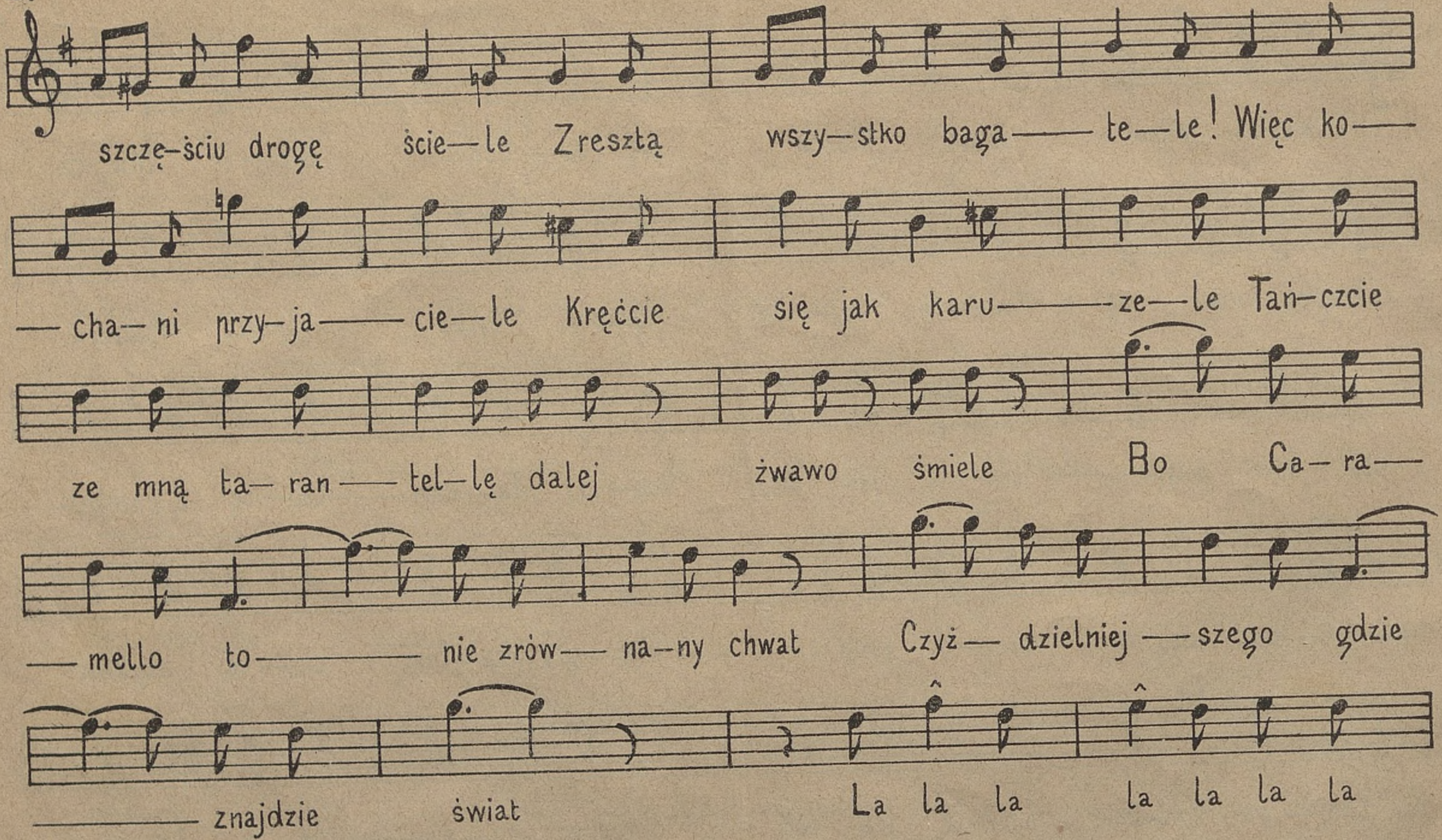

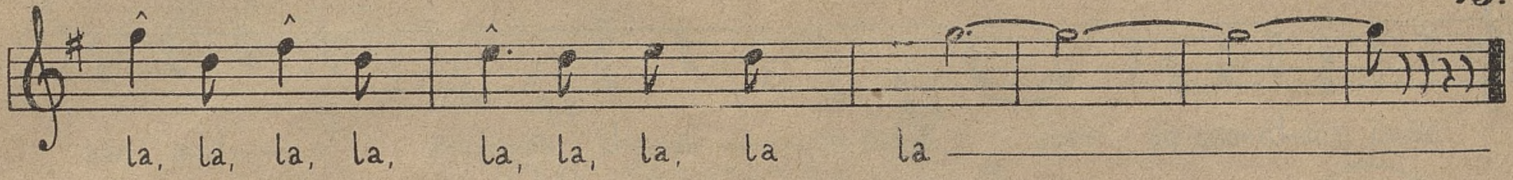

po-wiem wam wse — krecie , bo ta—jemnice znam! Choć
godny i wiel — bio—ny, Ma swoje słabe strony , dla
młodych pięknych dam! Nas wiąże przyjaźń tkliwa On
błaznem mnie na — zy—wa Ja skubię je—go trzos J
przyjaźń trwa nie — zmiennie bo go—ląc go co — dziennie pro—

— wadzę go za nos! o — pro —
— wadzę go za nos! — We — so — łość księciem wła — da wnim
włoska pły — nie krew Nad wszystko więc prze — kła — da, ko —
— bie — ty wi — no śpiew. A ja jak słu — ga wierny, co
pa — nu swe — mu rad, Choć jest to trud nie — zmierny, wstę —

——pu–je w jego śład! ach chwalić się nie my—ślę, lecz
biorąc rzeczy ści—śle Ja wnet prze-ko—nam was, ze mną więc krzyczcie
wraz Cześć! Ca—ra—me—lli we——so—ły to duch! Ma spryt dowcip
hu—mor, to dzielny zuch.
Allegro
No—wą
mo—ją ta—ran——te—lę wam przed—stawić się o——śmielę, Bo wtem
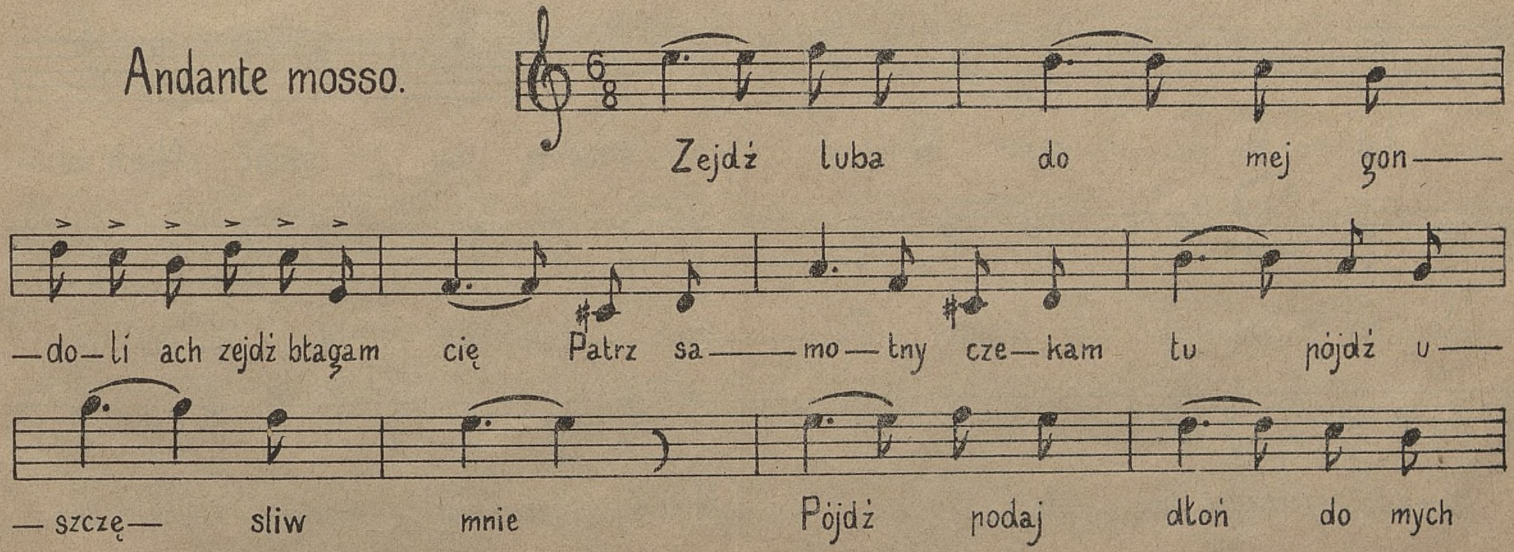

świetnem mojem dziele Można się na— uczyć wie—le Miejsca
trzeba mi nie wie—le, ty—lko zgrabnie tylko śmiele Patrzcie
na mnie przyja—— cie—le, jak się tań—czy Ta—ran——tel—lę Z tambu——
—— ri—nem więc na—— cze—le, ruch o—— krą—gły wca—łem cie—le, szybko
żwa—wo zgra-bnie śmie—le Na bok skromne ce—re—— gie—le, taniec

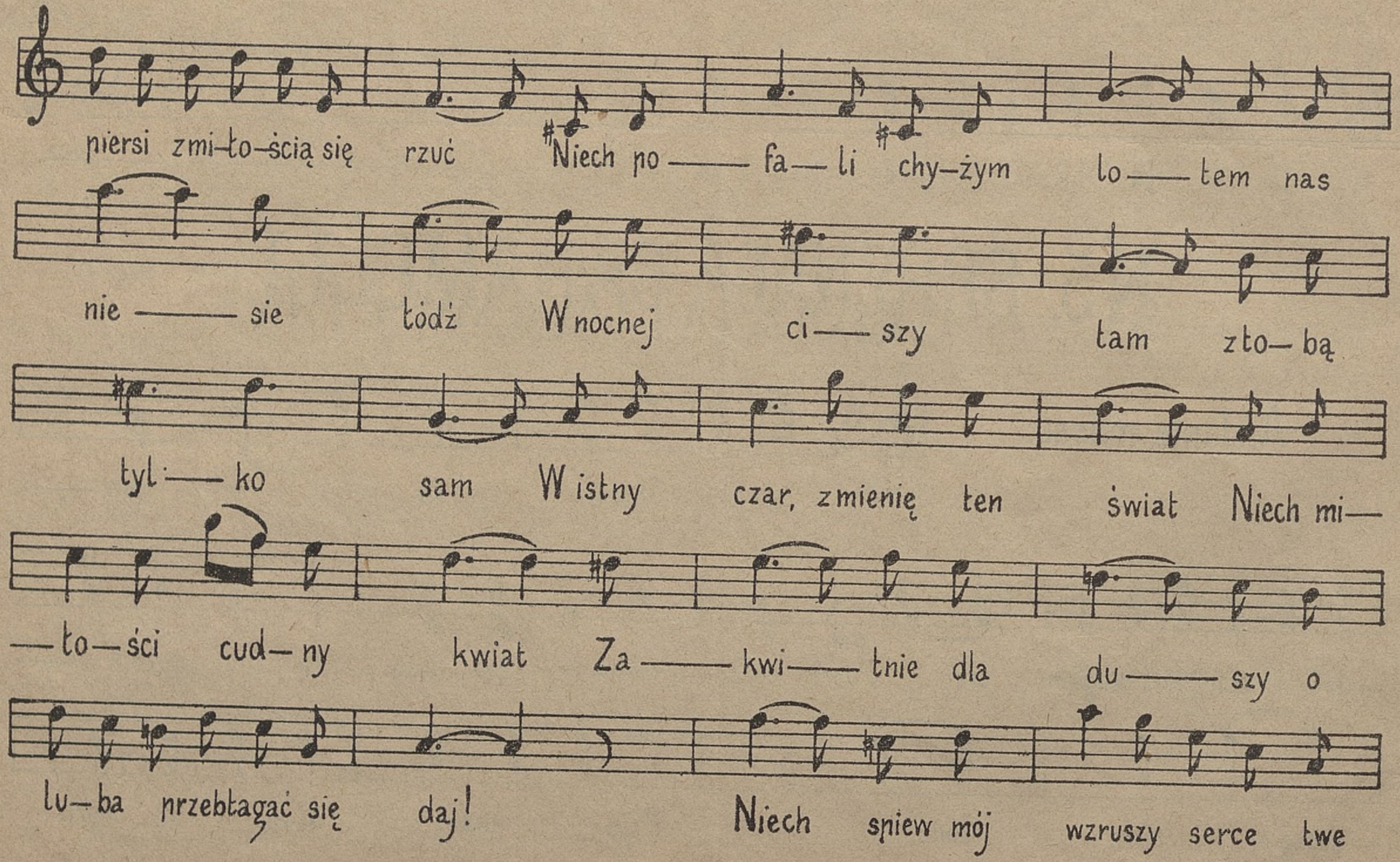

szczę—ściu drogę ście—le Zresztą wszy—stko baga—— te—le! Więc ko——
— cha—ni przy—ja—— cie—le Kręćcie się jak karu——— ze—le Tań—czcie
ze mną ta—ran—— tel—lę dalej żwawo śmiele Bo Ca—ra—
—— mello to———— nie zrów—— na—ny chwat Czyż— dzielniej —— szego gdzie
———— znajdzie świat La la la la la la la

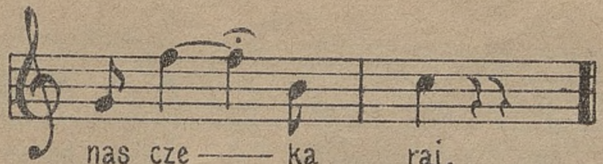

№5. SERENADA CARAMELLI.

Andante mosso.

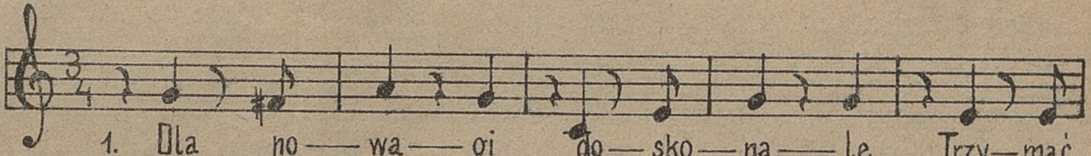

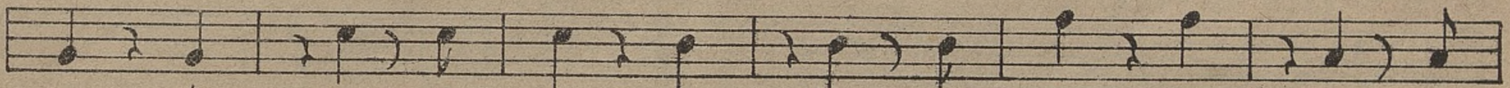

piersi zmi-ło-ścią się rzuć Niech po — fa — li chy-żym lo — tem nas
nie — sie łódź W nocnej ci — szy tam z to-bą
tyl — ko sam W istny czar, zmienię ten świat Niech mi—
—ło—ści cud—ny kwiat Za — kwi — tnie dla du — szy o
lu—ba przebłagać się daj! Niech śpiew mój wzruszy serce twe

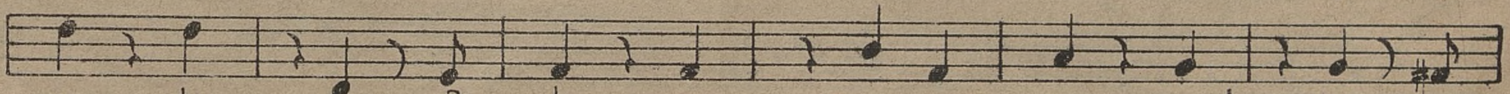

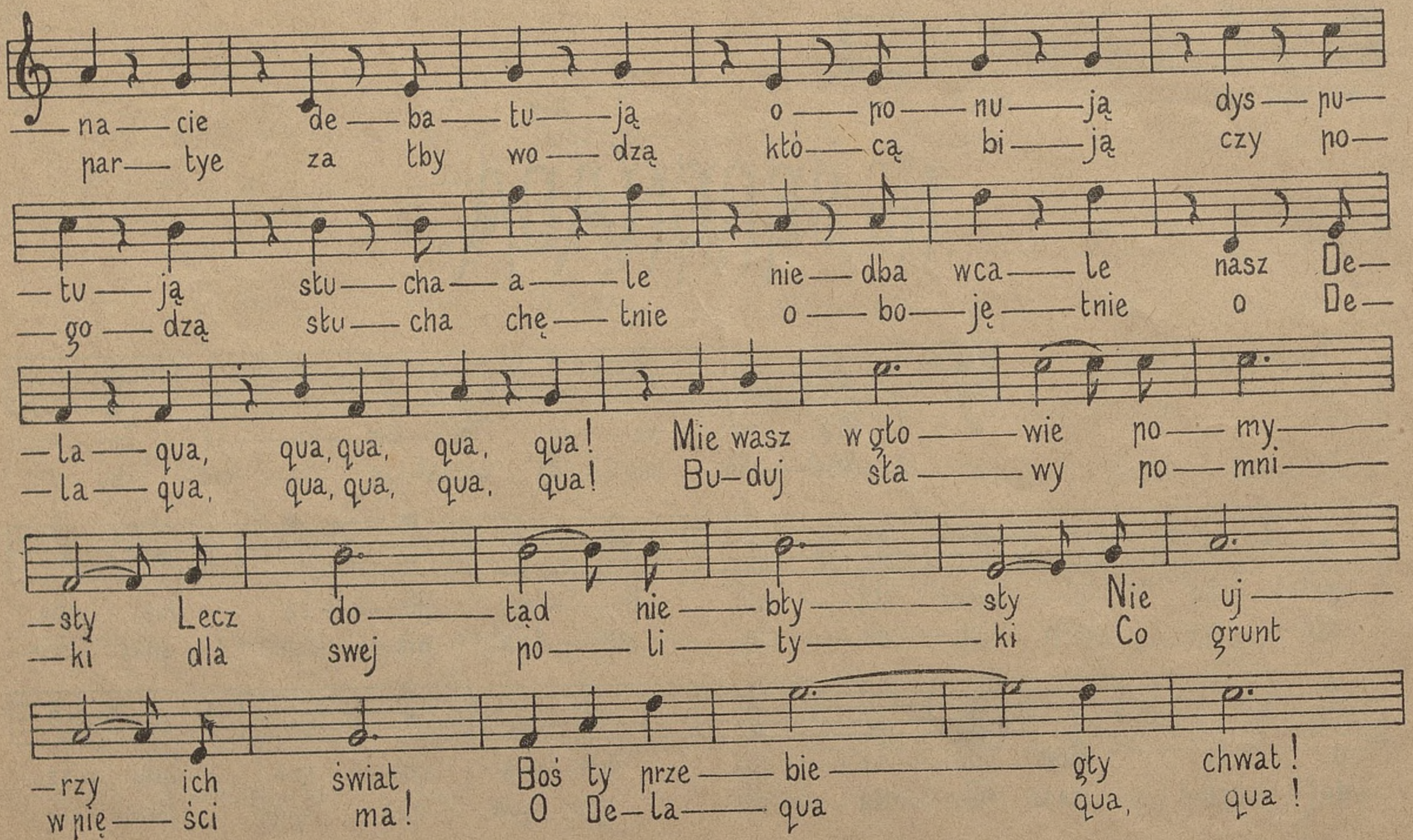
№6. SERENADA.

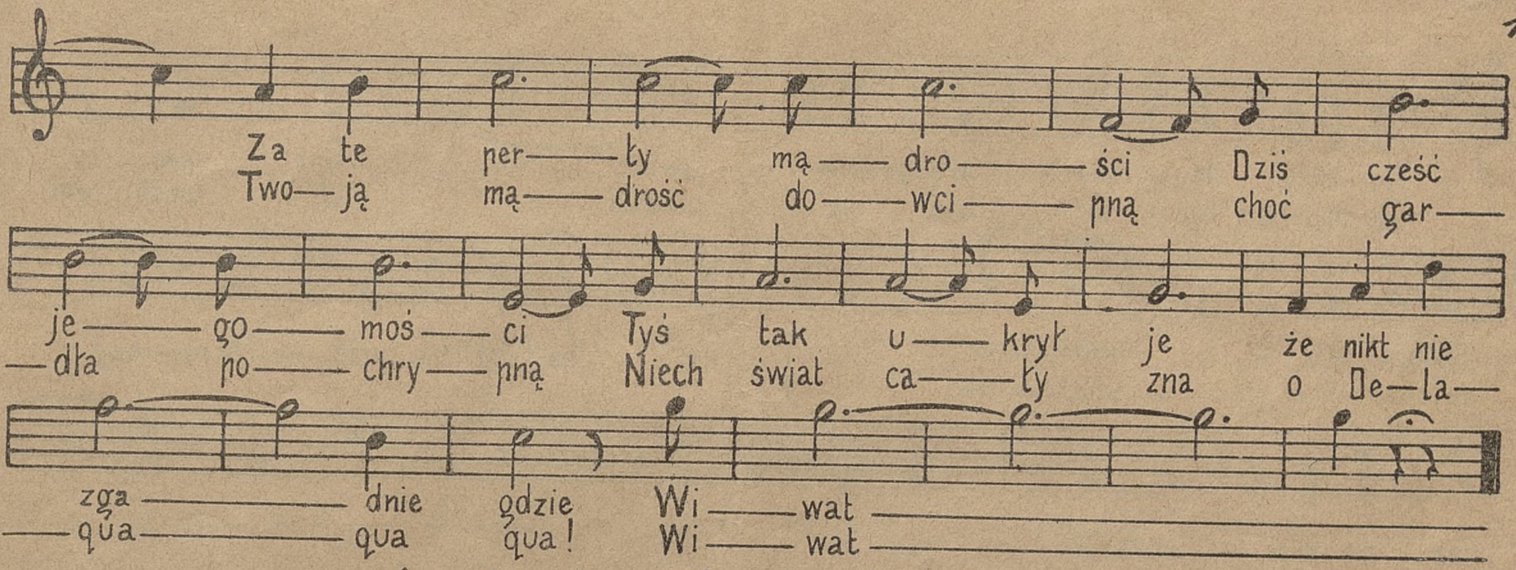
Tempo di Valse.

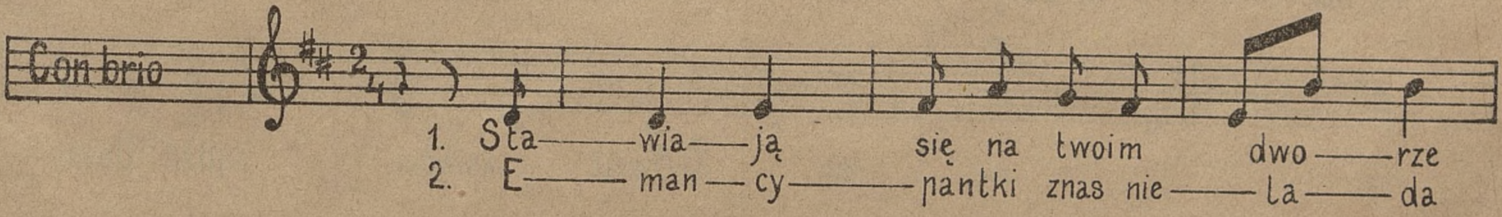

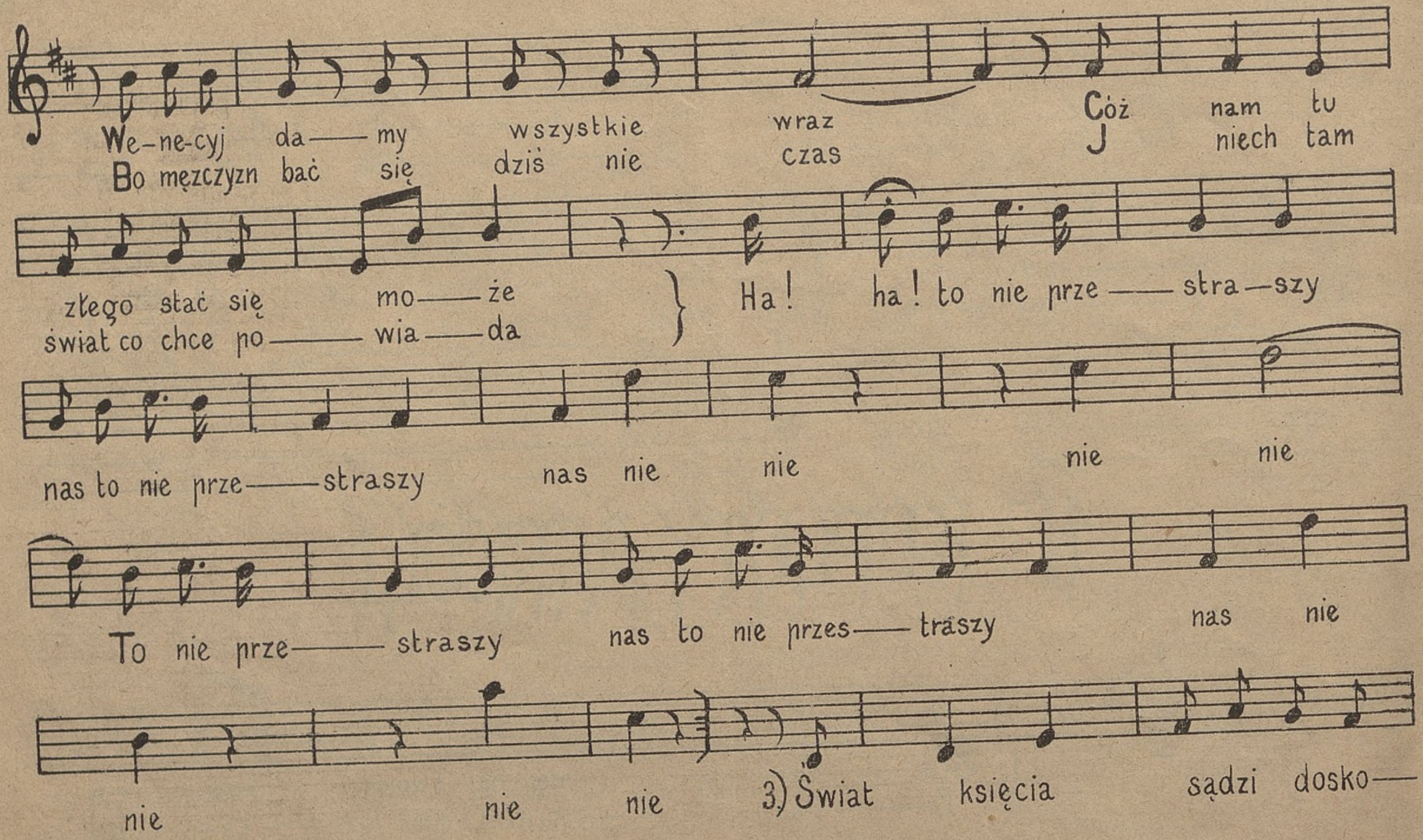

— na — cie de — ba — tu — ją o — po — nu — ją dys — pu —
par — tye za łby wo — dzą kłó — cą bi — ją czy po —
— tu — ją słu — cha — a — le nie — dba wca — le nasz De —
— go — dzą słu — cha chę — tnie o — bo — ję — tnie o De —
— la — qua, qua, qua, qua, qua! Mie wasz w gło — wie po — my —
— la — qua, qua, qua, qua, qua! Bu-duj sła — wy po — mni —
— sty Lecz do — tąd nie — bły — sty Nie uj —
— ki dla swej po — li — ty — ki Co grunt
— rzy ich świat Boś ty prze — bie — gły chwat!
w pię — ści ma! O De-la — qua qua, qua!

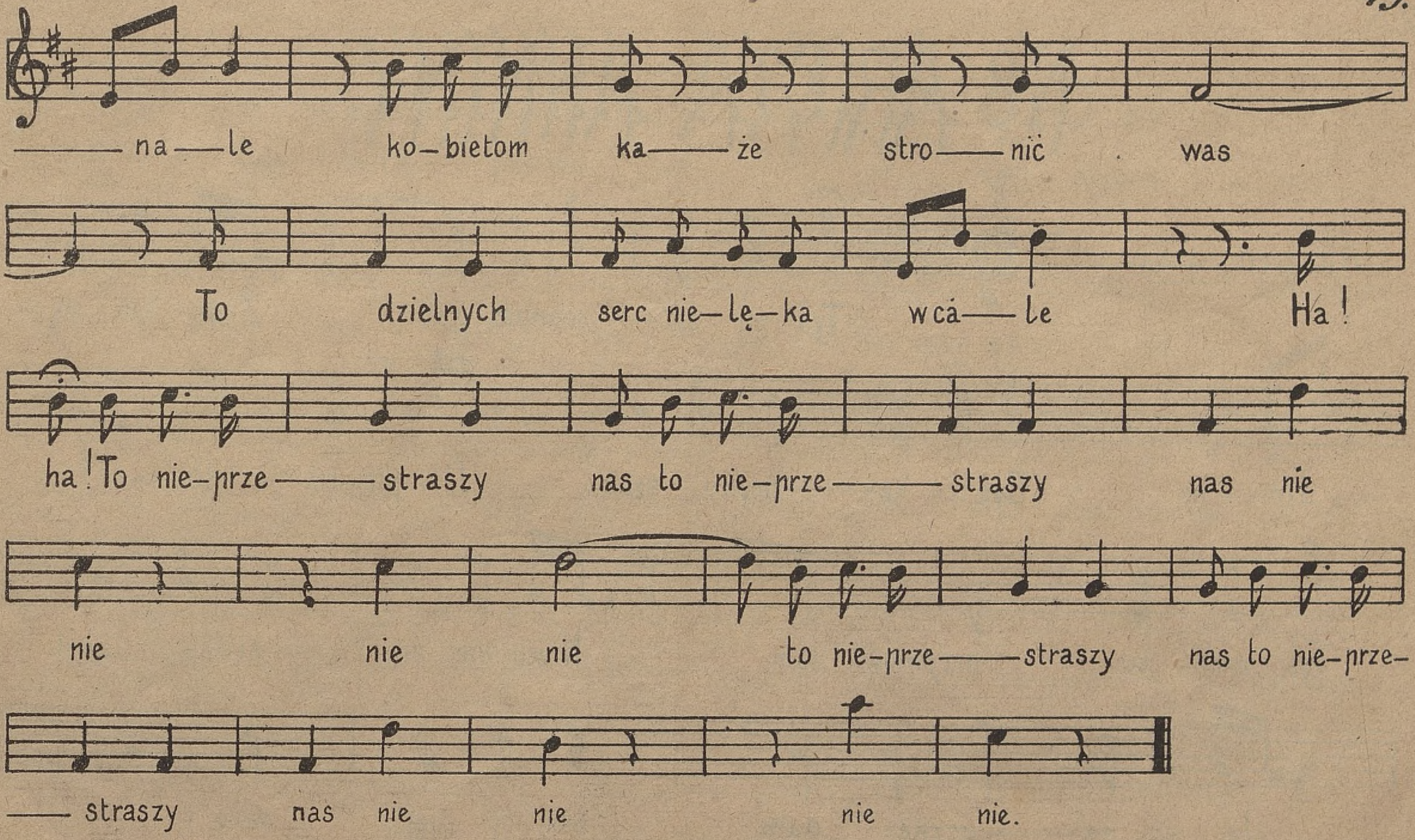

№7 KUPLETY AGRICOLI.

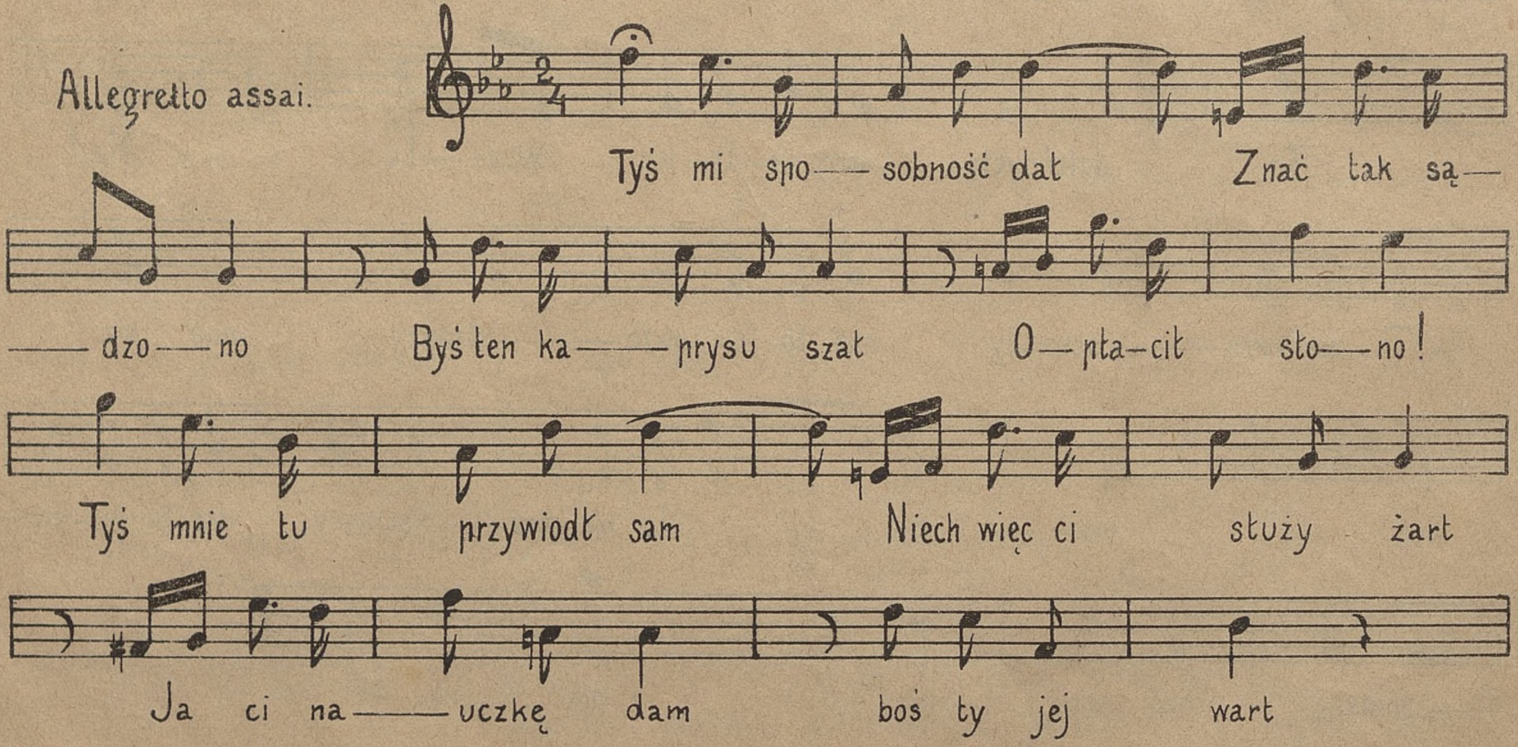
18.

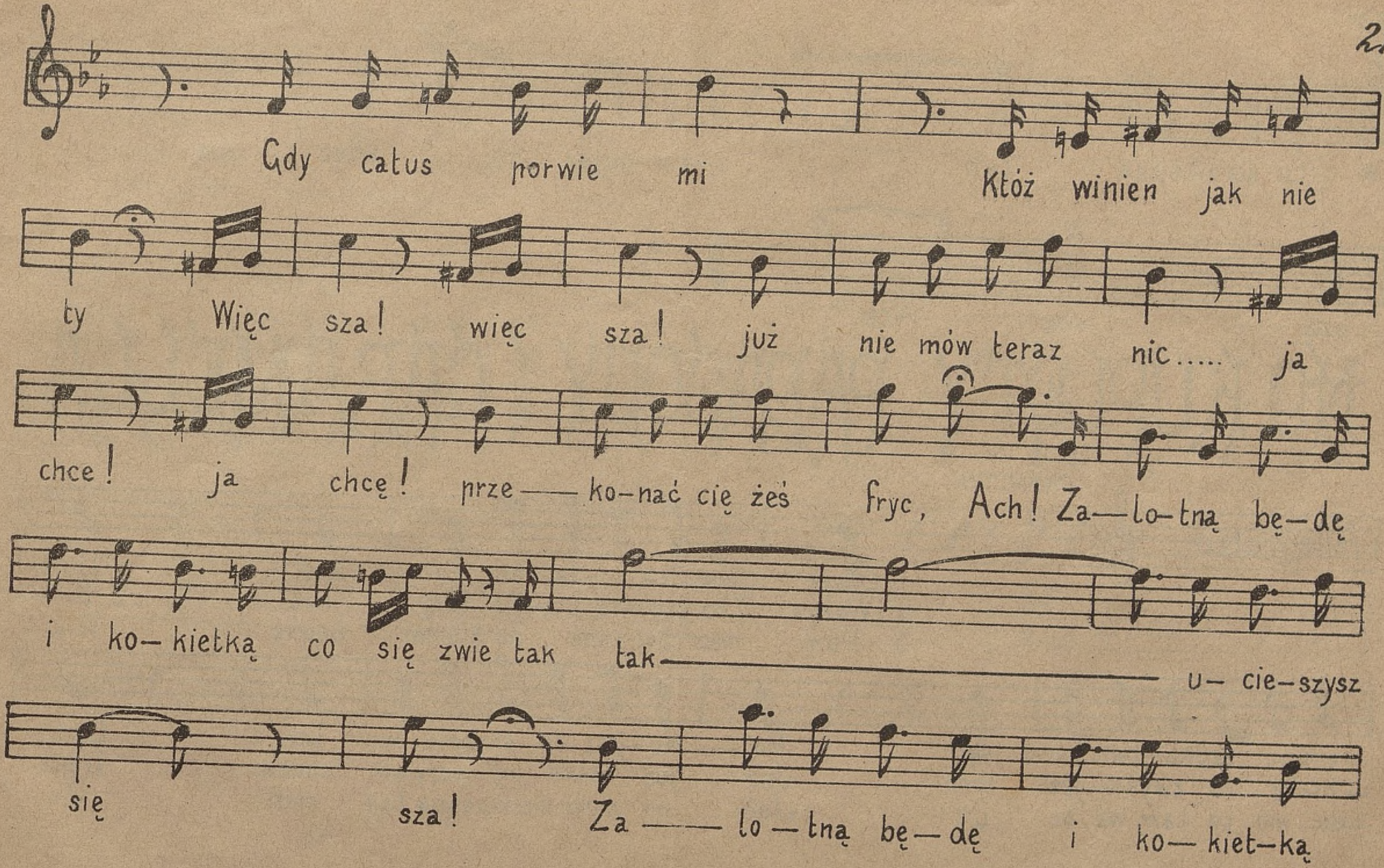

We-ne-cyj da — my wszystkie wraz
Bo męzczyzn bać się dziś nie czas
Cóż nam tu
J niech tam
złego stać się mo — że
świat co chce po — wia — da
Ha! ha! to nie prze — stra — szy
nas to nie prze — straszy nas nie nie nie nie
To nie prze — straszy nas to nie przes — träszy nas nie
nie nie nie
3.) Świat księcia sądzi dosko —

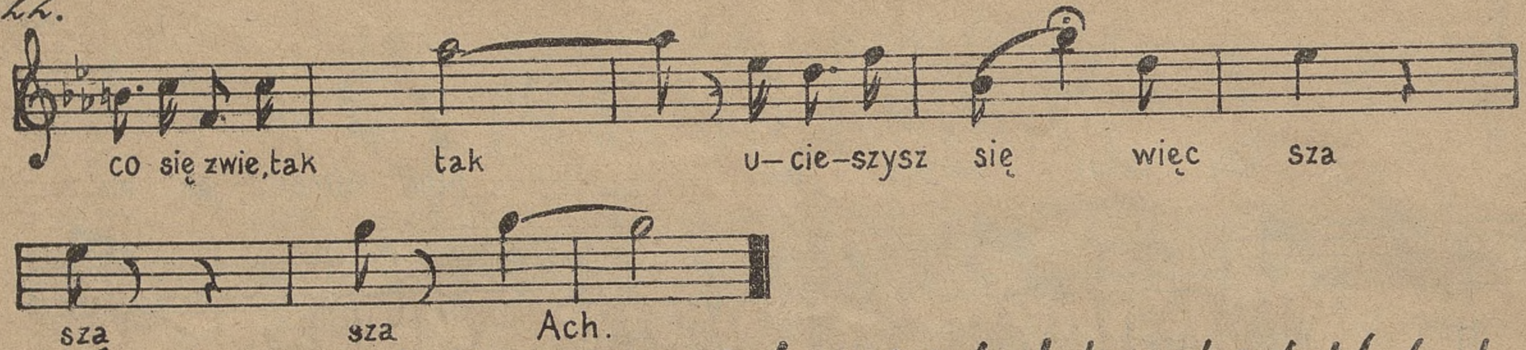

na—le ko—bietom ka—że stro—nić was
To dzielnych serc nie—lę—ka wca—le Ha!
ha! To nie-prze—straszy nas to nie-prze—straszy nas nie
nie nie nie to nie-prze—straszy nas to nie-prze—
—straszy nas nie nie nie nie.

№8 ARIETA ANNINY.

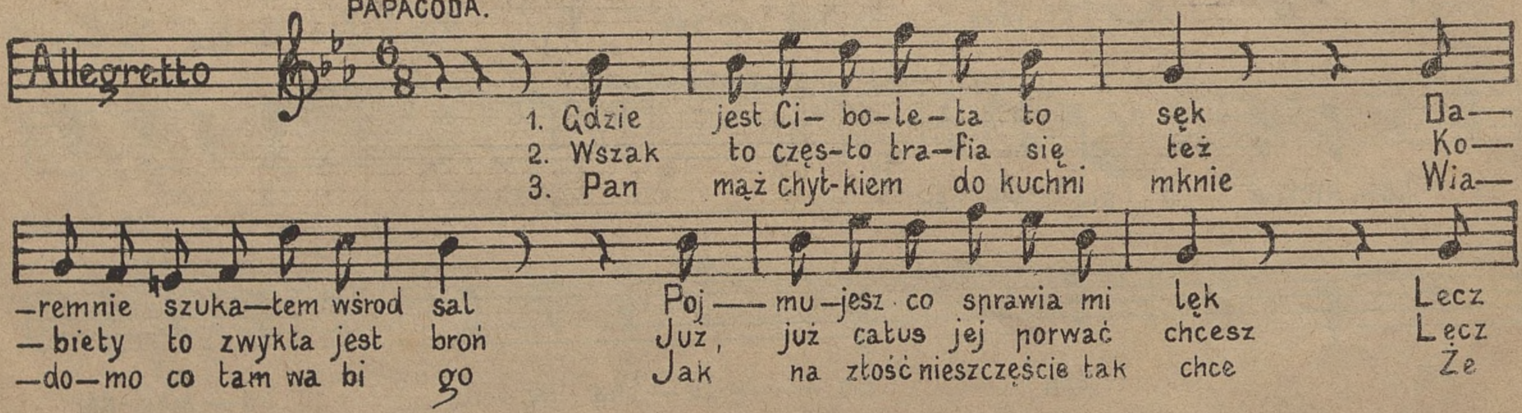
Allegretto assai.

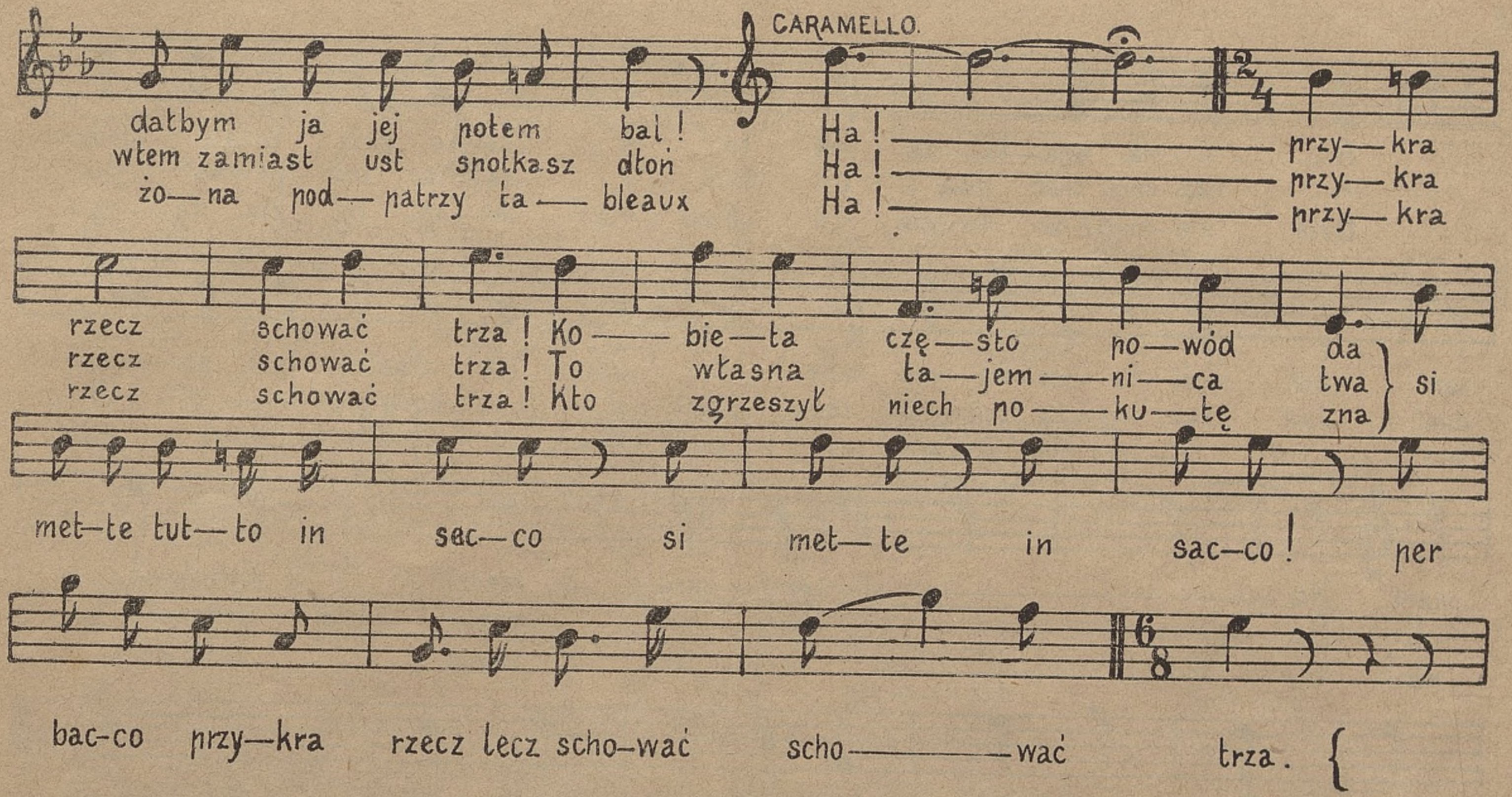

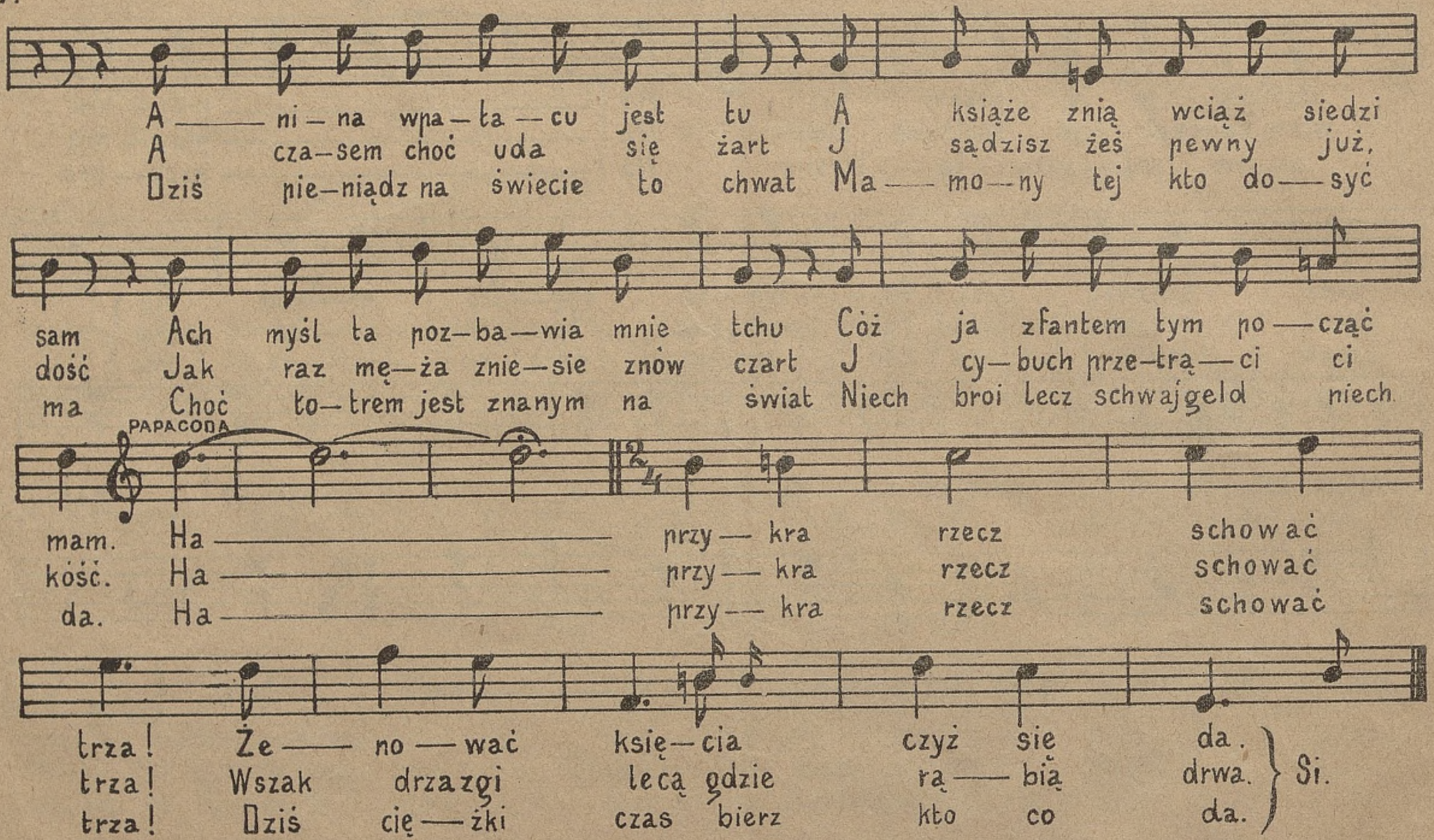

Gdy catus porwie mi Któż winien jak nie
ty Więc sza! więc sza! już nie mów teraz nic..... ja
chce! ja chcę! prze—ko-nać cię żeś fryc, Ach! Za—lo-tną bę-dę
i ko-kietką co się zwie tak tak—u-cie-szysz
się sza! Za—lo—tną bę—dę i ko—kiet-ką
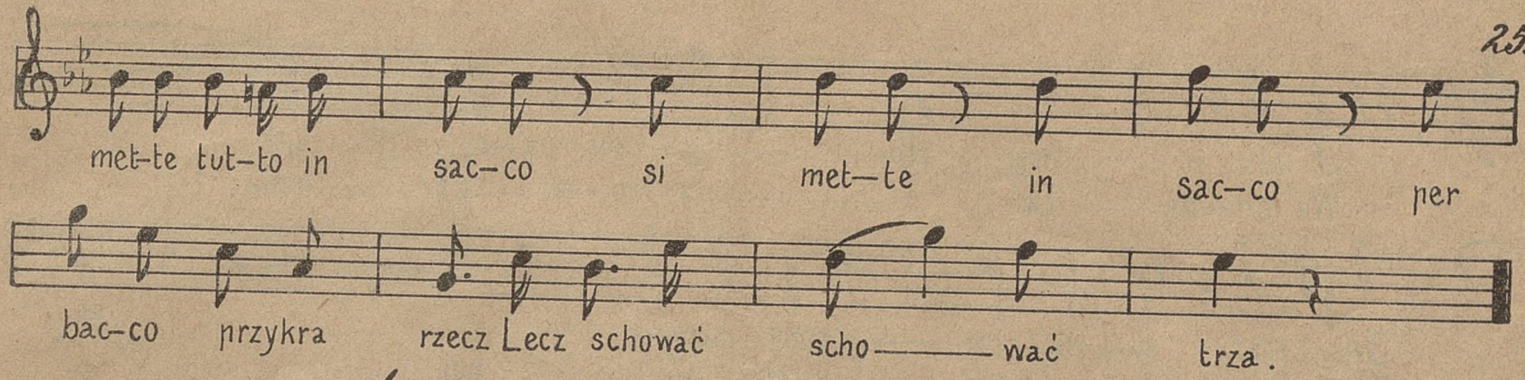

№9. KUPLETY PAPACODY I CARAMELLA.

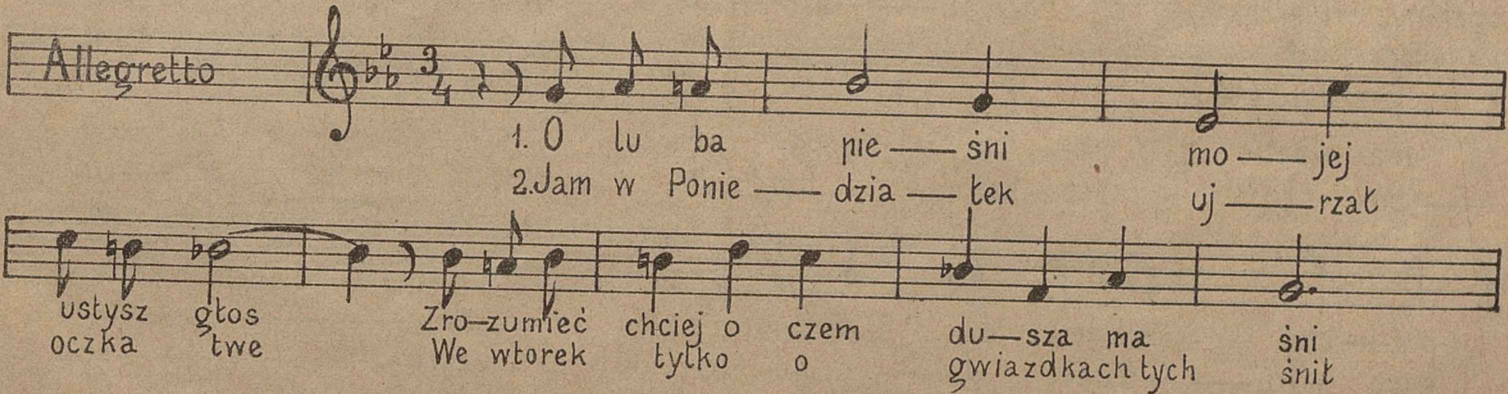

CARAMELLO.
dałbym ja jej potem bal! Ha! przy— kra
wtem zamiast ust spotkasz dłoń Ha! przy— kra
żo— na pod— patrzy ta— bleaux Ha! przy— kra
rzecz schować trza! Ko— bie— ta czę— sto po— wód da
rzecz schować trza! To własna ta— jem— ni— ca twa
rzecz schować trza! Kto zgrzeszył niech po— ku— tę zna
si
met—te tut—to in sac—co si met—te in sac—co! per
bac-co przy—kra rzecz lecz scho-wać scho— wać trza.

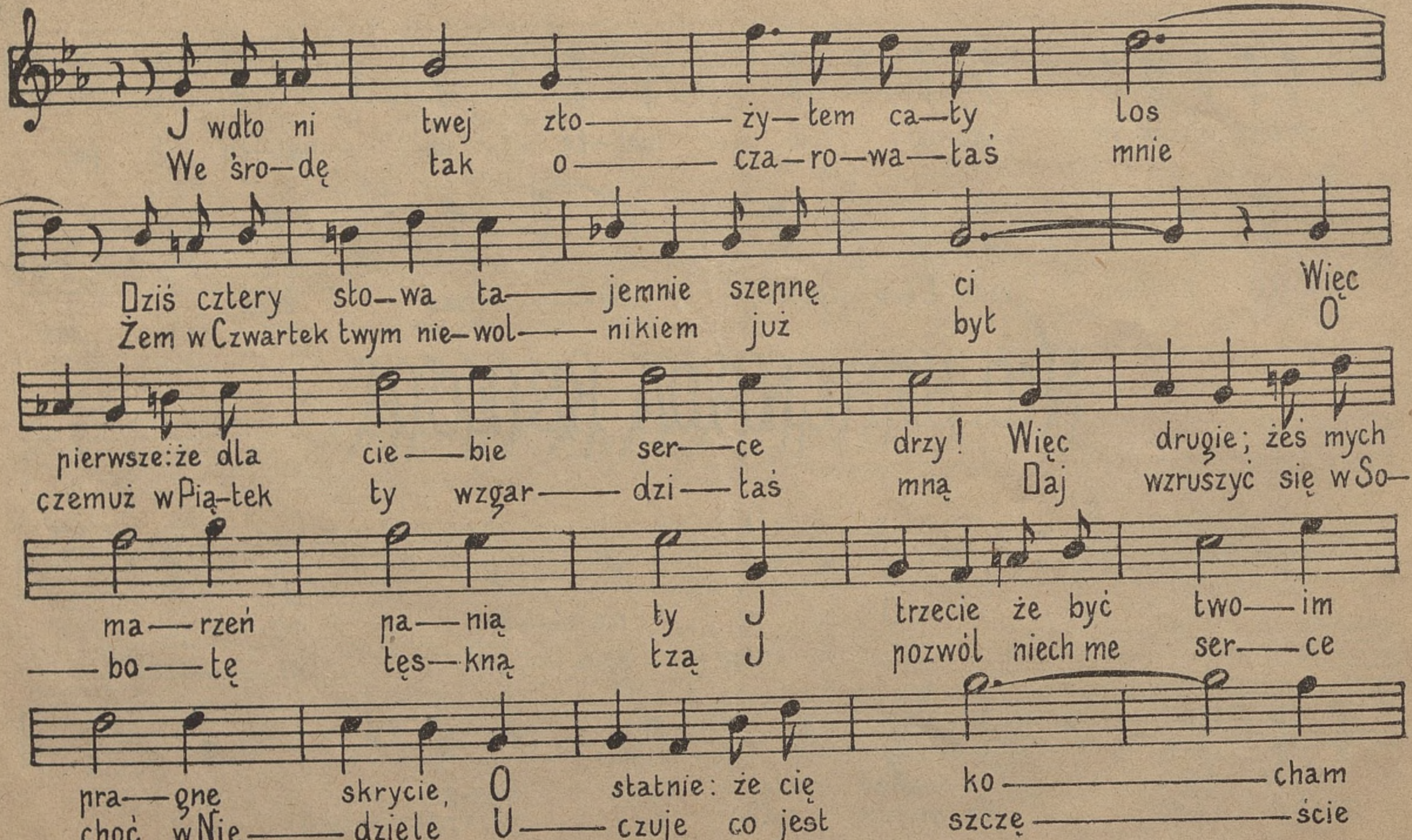

A — ni — na wpa — ła — cu jest tu A książe znią wciąż siedzi
A cza—sem choć uda się żart J sądzisz żeś pewny już,
Dziś pie—niądz na świecie to chwat Ma — mo — ny tej kto do — syć
sam Ach myśl ta poz—ba—wia mnie tchu Cóż ja zfantem tym po — cząć
dość Jak raz mę—ża znie—sie znów czart J cy—buch prze—trą — ci ci
ma Choć ło—trem jest znanym na świat Niech broi lecz schwajgeld niech
PAPACODA
mam. Ha przy — kra rzecz schować
kość. Ha przy — kra rzecz schować
da. Ha przy — kra rzecz schować
trza! Że — no — wać księ—cia czyż się da.
trza! Wszak drzazgi lecą gdzie rą — bią drwa.
trza! Dziś cię — żki czas bierz kto co da.
Si.

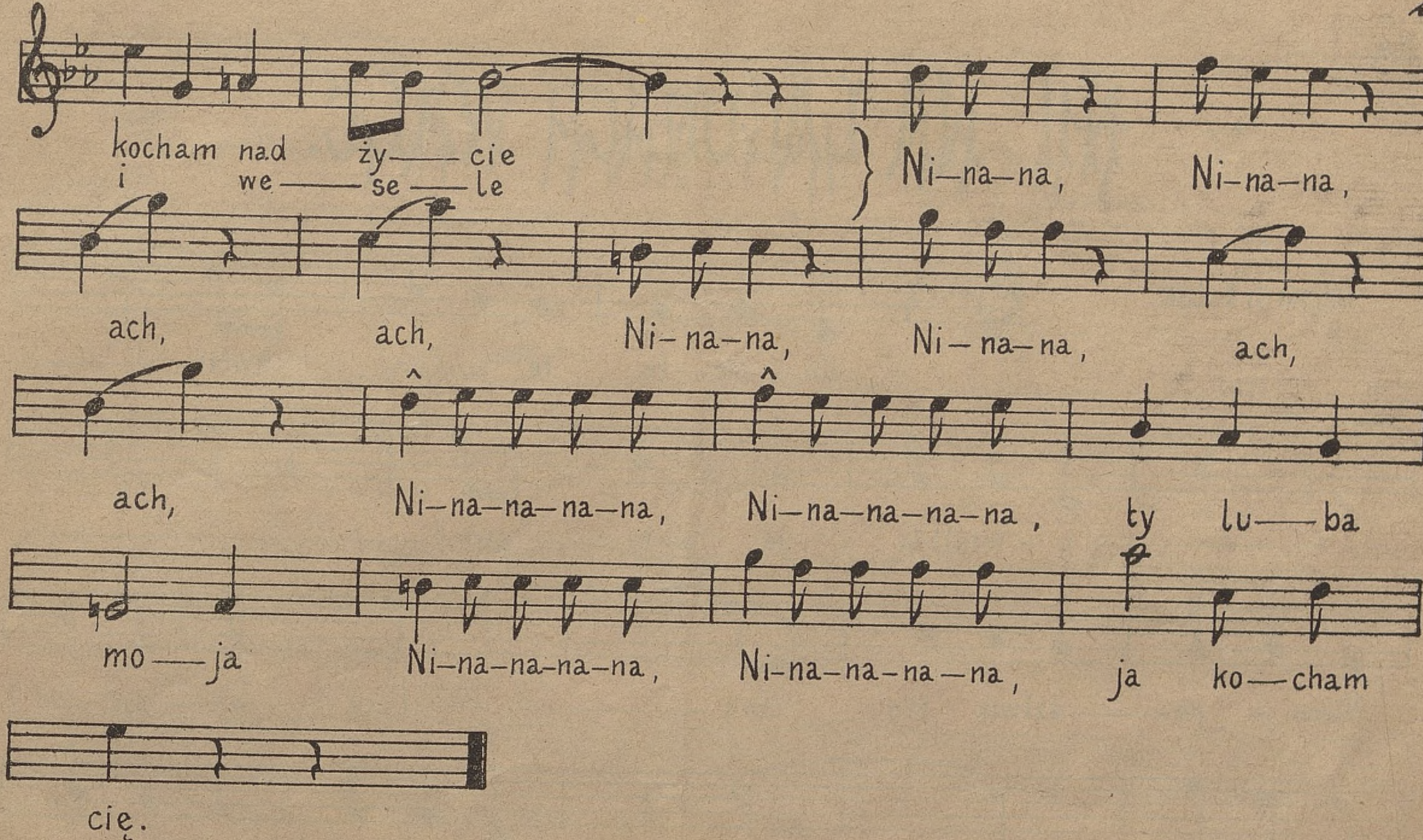

№10. SERENADA KSIĘCIA.

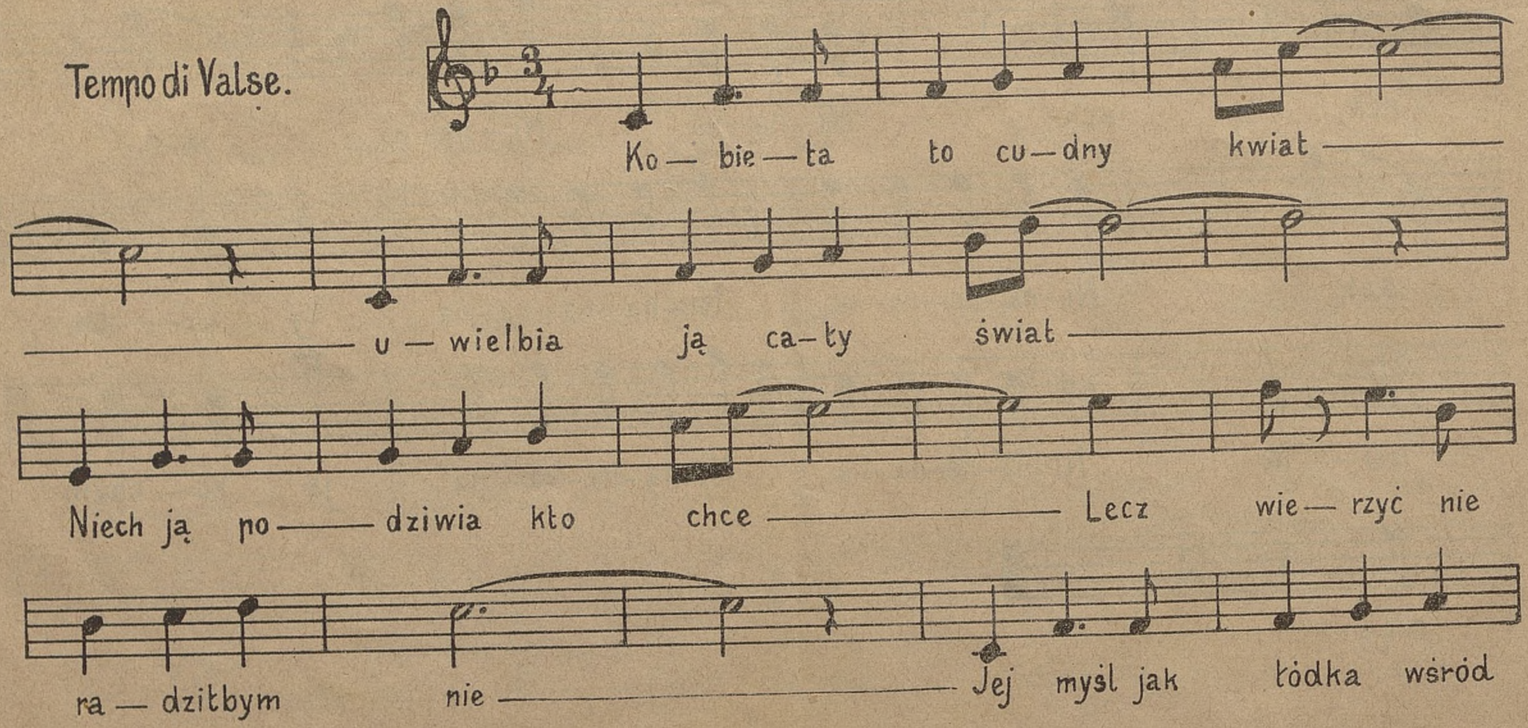
26.

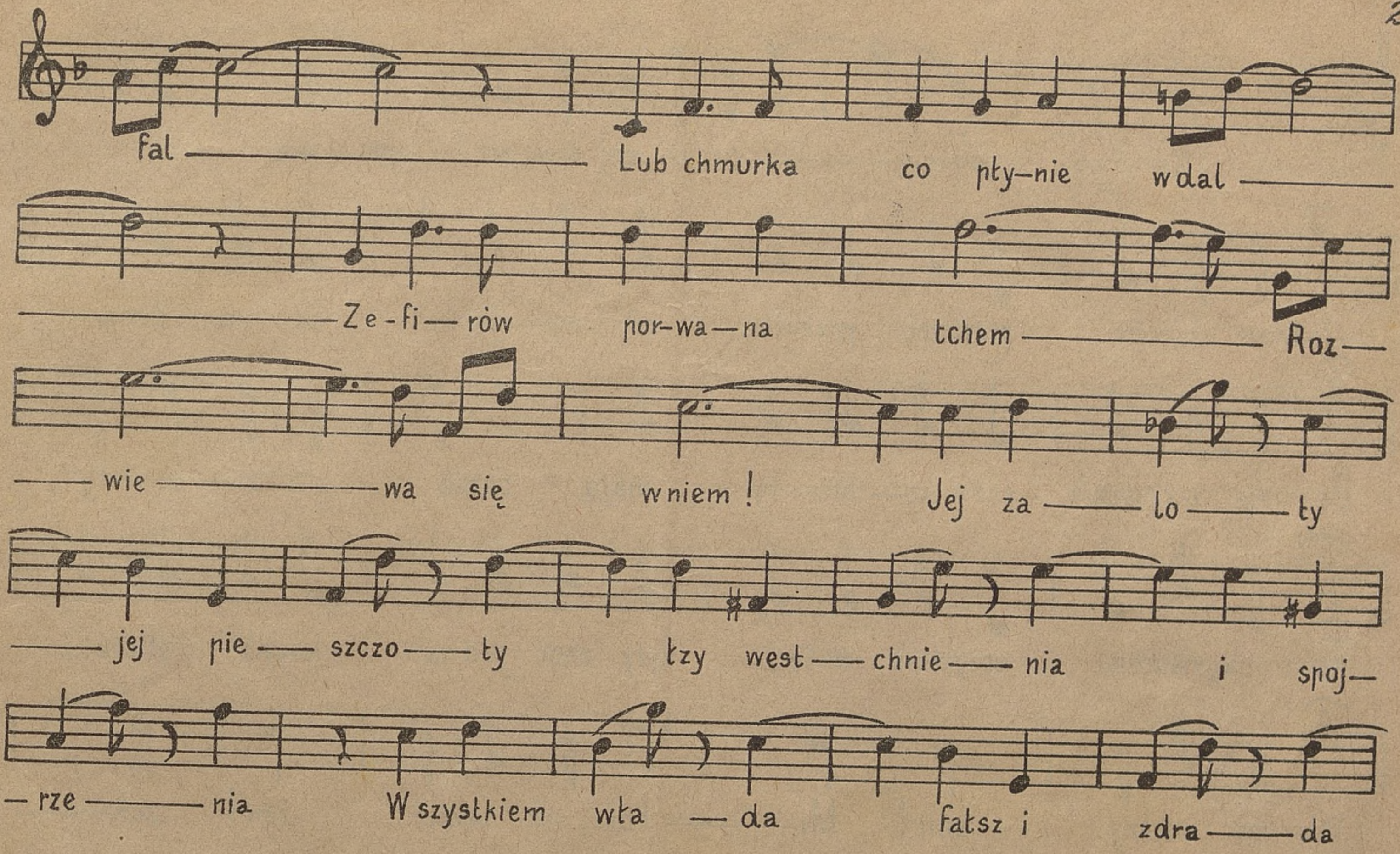

J wdło ni twej zło— ży—łem ca—ły los
We śro—dę tak o— cza—ro—wa—łaś mnie
Dziś cztery sło—wa ta— jemnie szepnę ci Więc
Żem w Czwartek twym nie—wol— nikiem już był O
pierwsze: że dla cie—bie ser—ce drzy! Więc drugie; żeś mych
czemuż w Pią-tek ty wzgar— dzi—łaś mną Daj wzruszyć się w So—
ma—rzeń pa—nią ty J trzecie że być two—im
—bo—tę tęs—kną łzą J pozwól niech me ser—ce
pra—gne skrycie, O statnie: że cię ko— cham
choć w Nie— dzielę U— czuje co jest szczę— ście
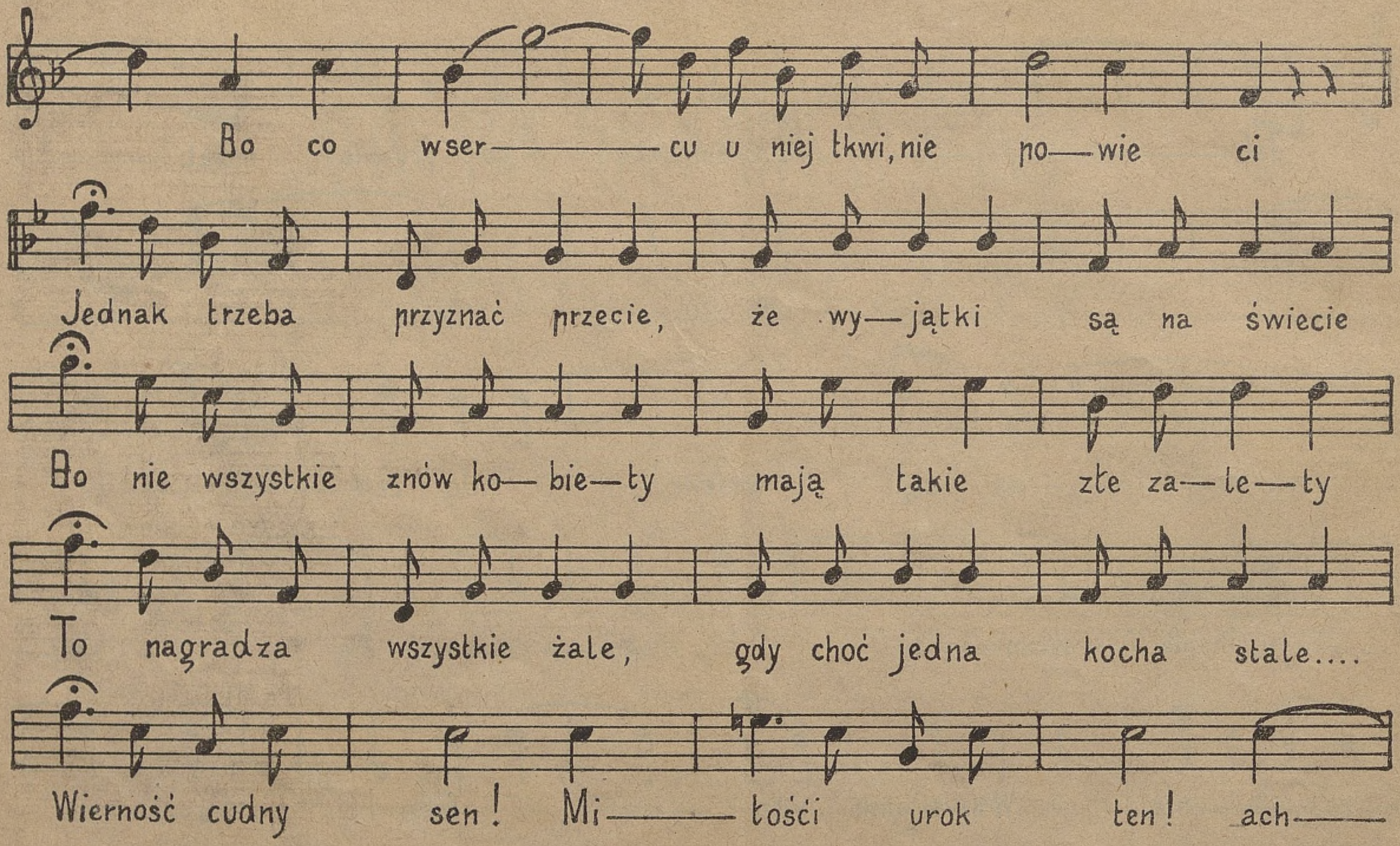

kocham nad ży— cie
i we — se — le
Ni-na-na, Ni-na-na,
ach, ach, Ni-na-na, Ni-na-na, ach,
ach, Ni-na-na-na-na, Ni-na-na-na-na, ty lu—ba
mo—ja Ni-na-na-na-na, Ni-na-na-na-na, ja ko—cham
cię.

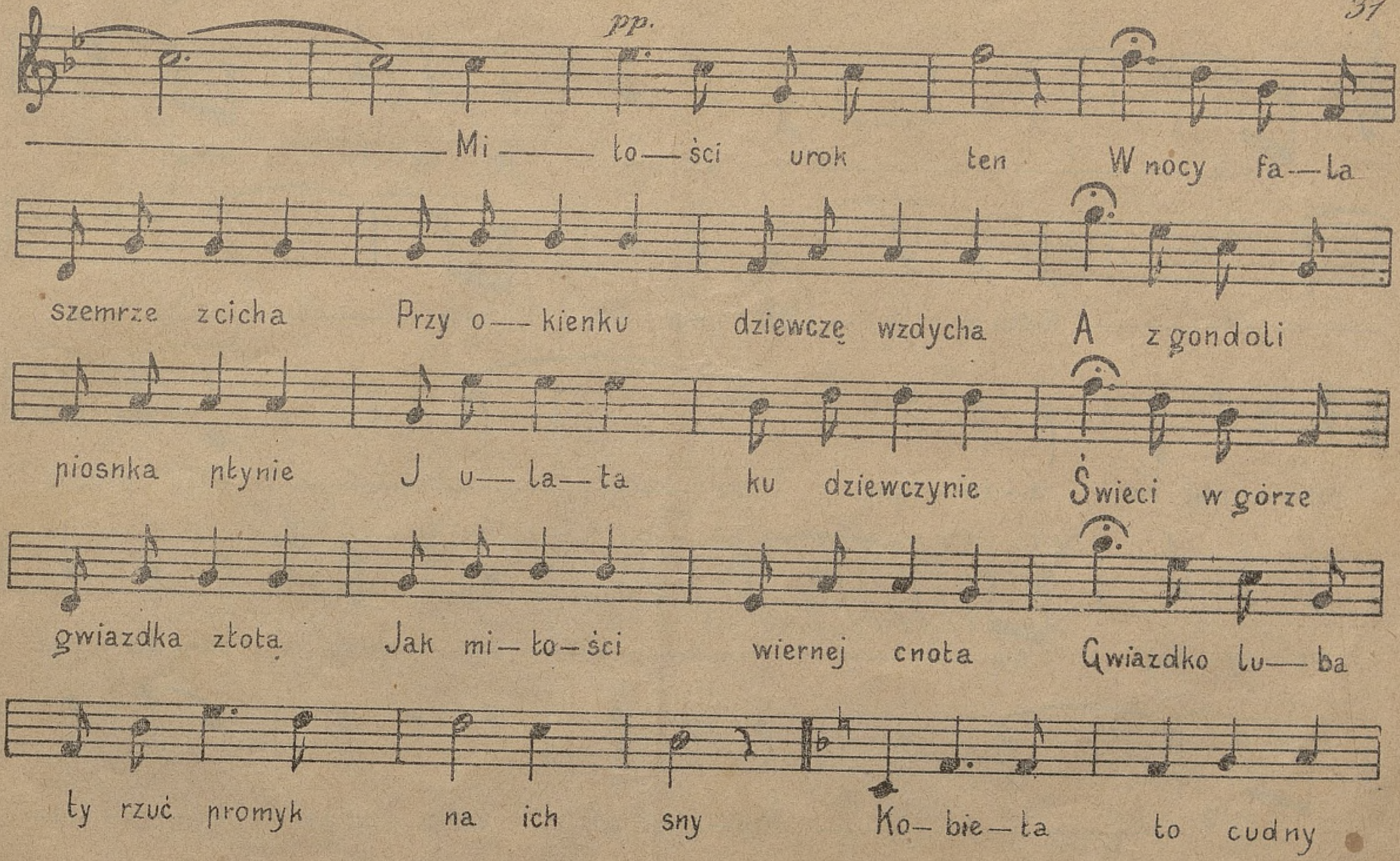
№ 11 NA LAGUNACH WALC.

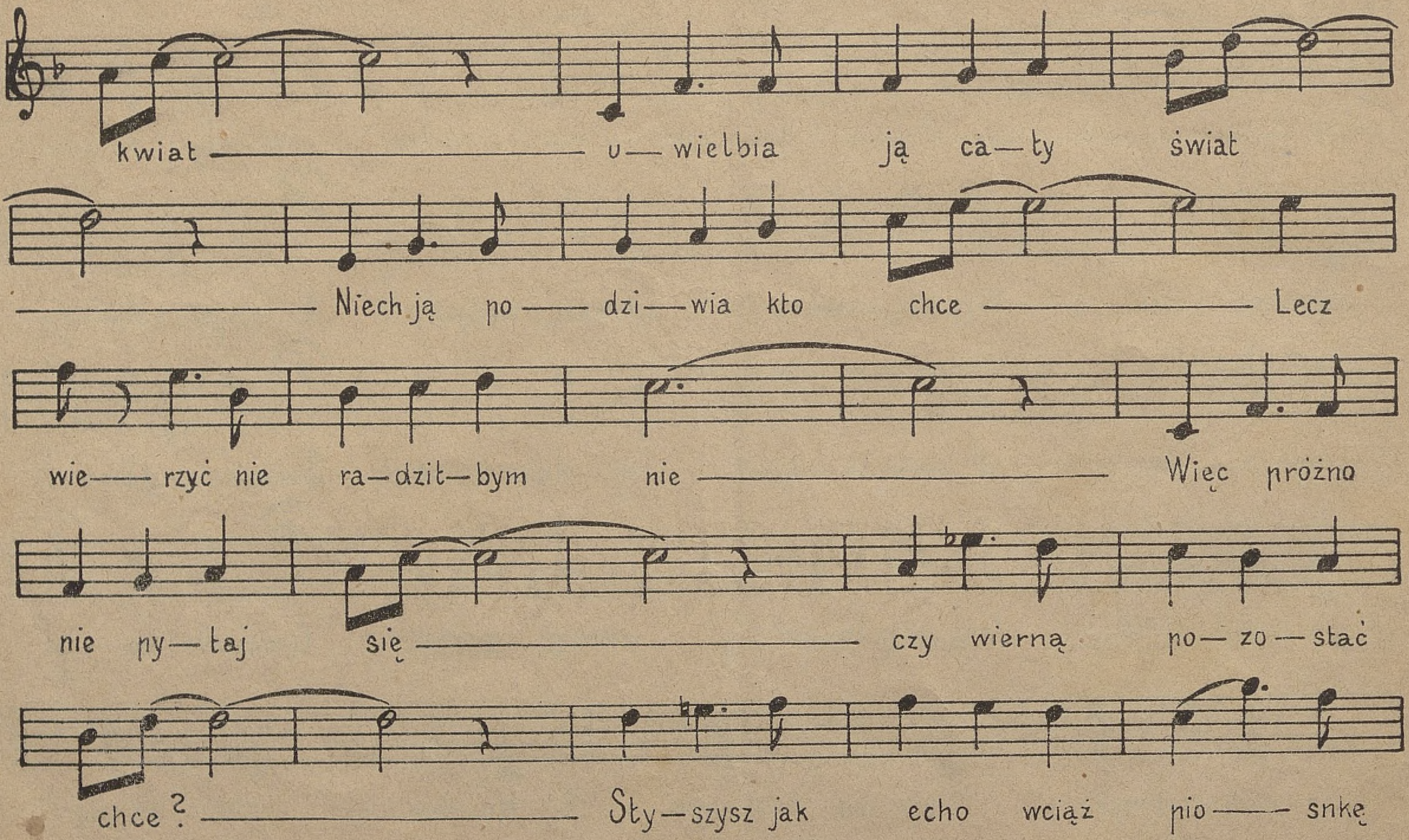
Tempo di Valse.
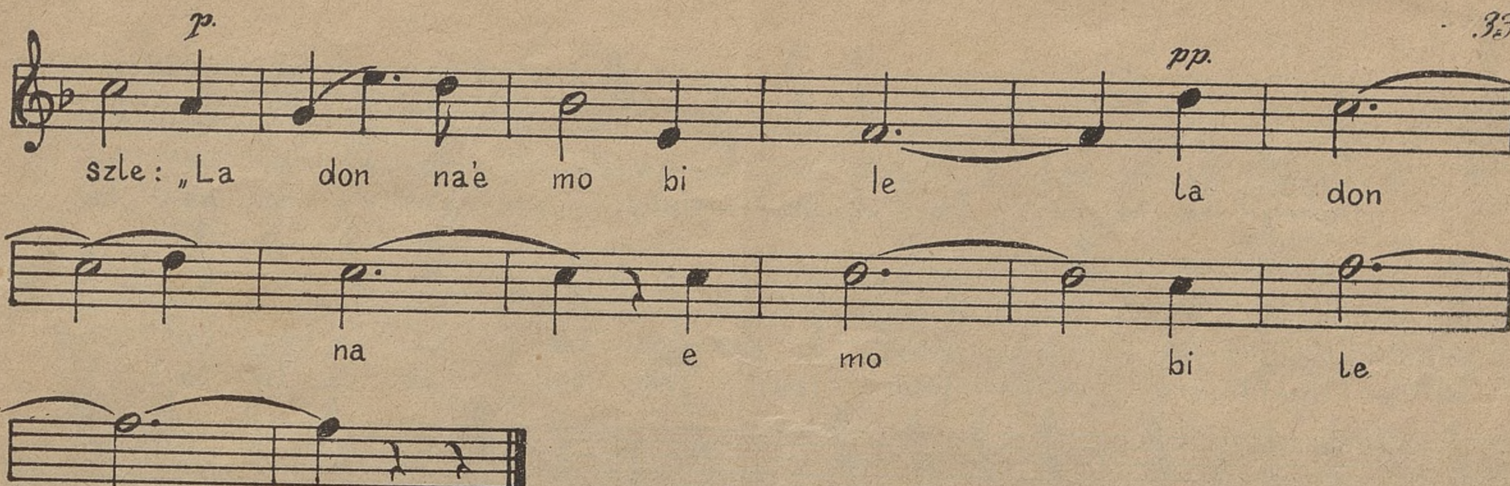

fal Lub chmurka co pły-nie wdal
Ze-fi-rów por-wa-na tchem Roz-
wie wa się wniem! Jej za-lo-ty
jej pie-szczo-ty łzy west-chnie-nia i spoj-
rze-nia Wszystkiem wła-da fałsz i zdra-da

Bo co wser——cu u niej tkwi, nie po—wie ci
Jednak trzeba przyznać przecie, że wy—jątki są na świecie
Bo nie wszystkie znów ko—bie—ty mają takie złe za—le—ty
To nagradza wszystkie żale, gdy choć jedna kocha stale....
Wierność cudny sen! Mi——łości urok ten! ach——
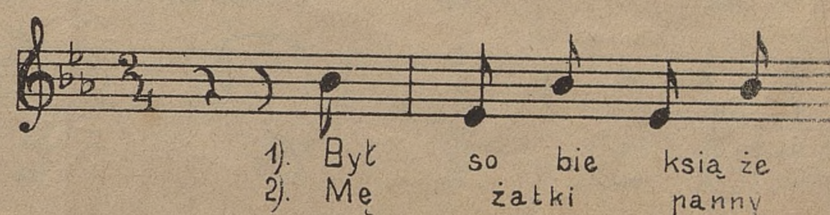

pp.
Mi — ło — ści urok ten W nocy fa — la
szemrze zcicha Przy o — kienku dziewczę wzdycha A z gondoli
piosnka płynie J u — la — ta ku dziewczynie Świeci w górze
gwiazdka złotą Jak mi — ło — ści wiernej cnota Gwiazdko lu — ba
ty rzuć promyk na ich sny Ko— bie — ta to cudny

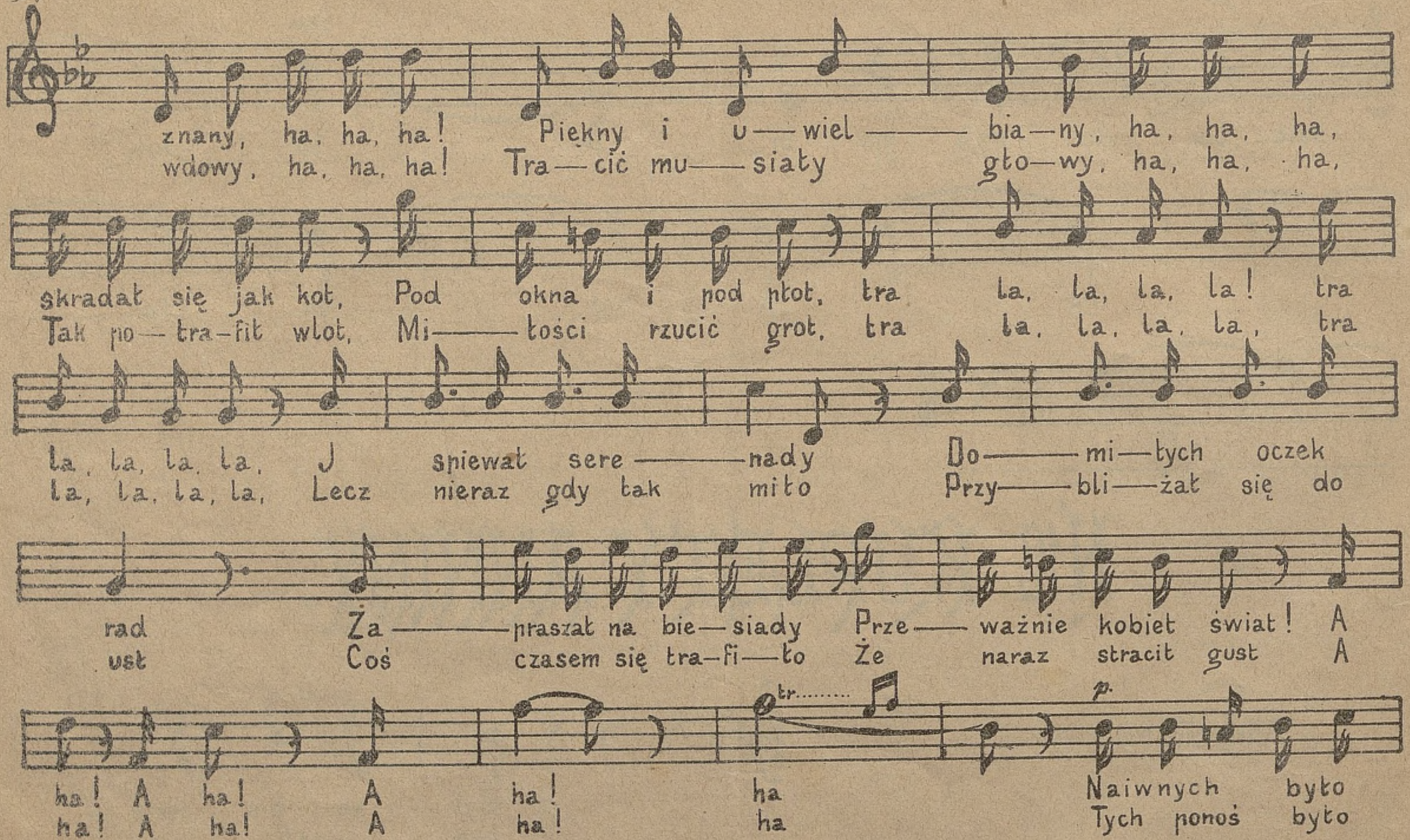

kwiat ——— u — wielbia ją ca — ły świat
——— Niech ją po — dzi — wia kto chce ——— Lecz
wie — rzyć nie ra — dził — bym nie ——— Więc próżno
nie py — taj się ——— czy wierną po — zo — stać
chce? ——— Sły — szysz jak echo wciąż pio — snkę

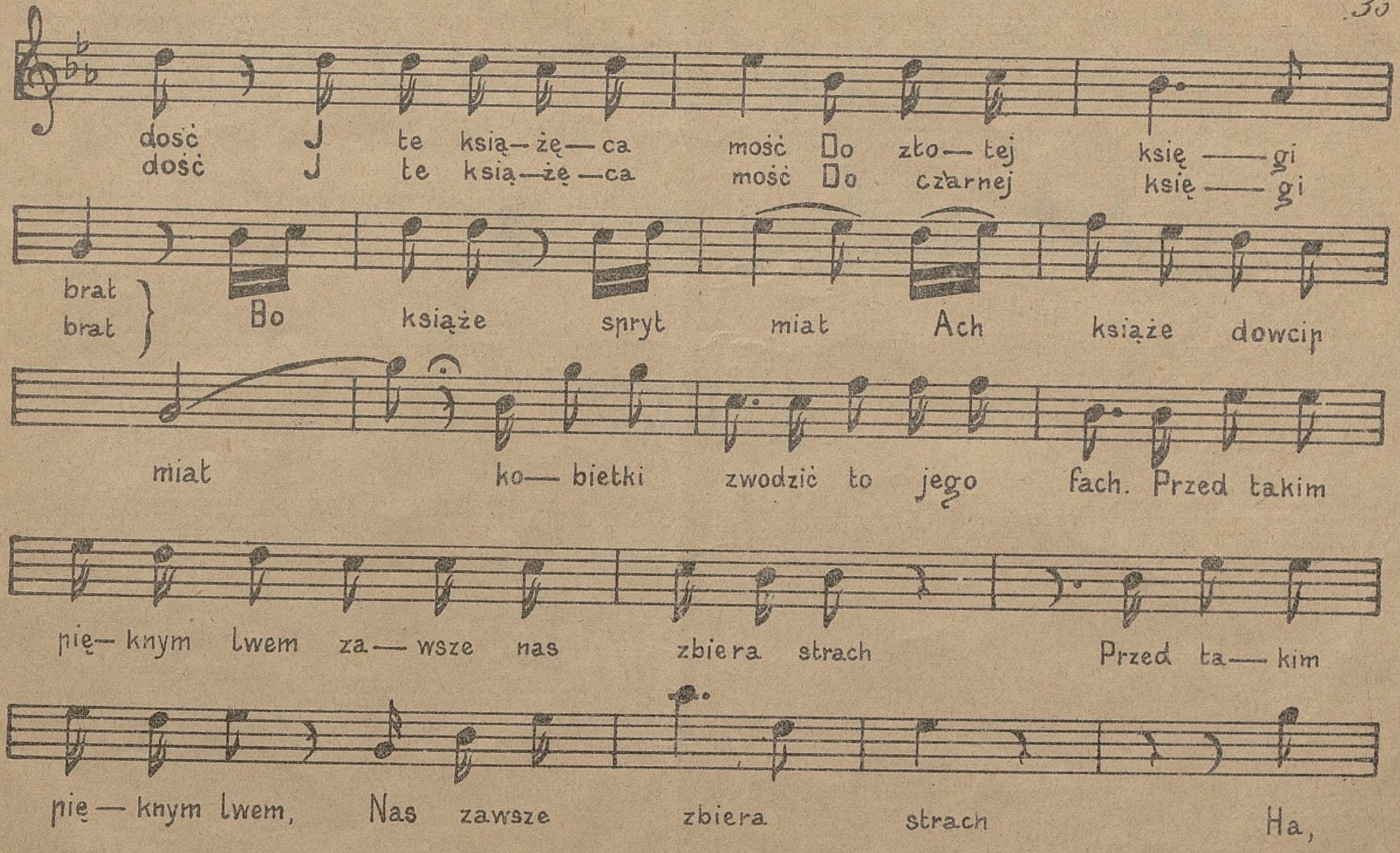

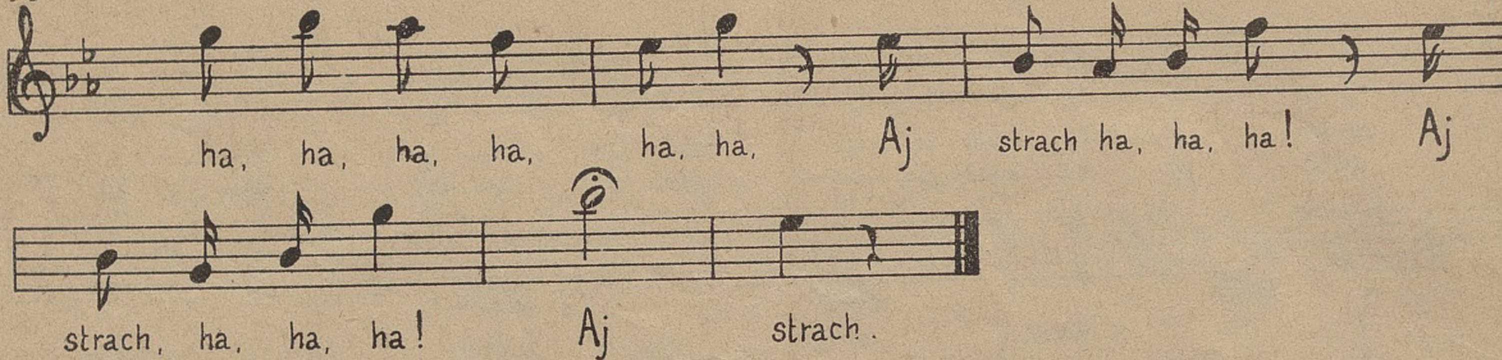
N12. KUPLETY ANNINY.

Allegretto non troppo.

znany, ha, ha, ha! Piękny i u—wiel——bia—ny, ha, ha, ha,
wdowy, ha, ha, ha! Tra—cić mu—siały gło—wy, ha, ha, ha,
skradał się jak kot, Pod okna i pod płot, tra la, la, la, la! tra
Tak po—tra—fił wlot, Mi——łości rzucić grot, tra la, la, la, la, tra
la, la, la, la, J śpiewał sere——nady Do——mi—łych oczek
la, la, la, la, Lecz nieraz gdy tak miło Przy——bli—żał się do
rad Za——praszał na bie—siady Prze—ważnie kobiet świat! A
ust Coś czasem się tra—fi—ło Że naraz stracił gust A
ha! A ha! A ha! ha Naiwnych było
ha! A ha! A ha! ha Tych ponoś było
tr.
p.

dość J te ksią—żę—ca mość Do zło—tej księ——gi
dość J te ksią—żę—ca mość Do czarnej księ——gi
brat
brat
Bo książe spryt miał Ach książe dowcip miał ko—bietki zwodzić to jego fach. Przed takim
pię—knym lwem za—wsze nas zbiera strach Przed ta—kim
pię—knym lwem, Nas zawsze zbiera strach Ha,

KONIEC.

SPIS RZECZY.

№ 1.	Kuplet Papacody	Str. 1.
№ 2.	" Anniny	" 4.
№ 3.	" Ciboletty	" 5.
№ 4.	" Caramella	" 7.
№ 5.	Serenada Caramelli	" 13.
№ 6.	Serenada	" 15.
№ 7.	Kuplety Agricoli	" 17.
№ 8.	Arieta Anniny	" 20.
№ 9.	Kuplety Papacody i Caramella	" 22.
№ 10.	Serenada księcia	" 25.
№ 11.	Na Lagunach Walc	" 28.
№ 12.	Kuplety Anniny	" 33.

„NA LAGUNACH" WALC Str. 28.

1886